Hunedoara-Deva

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II—Nr. 170
Marţi 13 decembrie 1955

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R.P.R.

COMUNICAT

Direcţiunea Centrală de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Romîne comunică îndeplinirea înainte de termen — anume la 10 noiembrie 1955 — a sarcinii planului cincinal cu privire la volumul producţiei globale industriale pe perioada 1951—1955.

Partidul îndrumă ţărănimea muncitoare pe calea bunăstării

Incă de la naşterea sa, partidul nostru a luptat pentru dezrobirea oamenilor muncii de la oraşe şi sate de sub jugul exploatării capitaliştilor, moşierilor şi chiaburilor. Partidul a luptat cu hotărîre pentru desfiinţarea proprietăţii moşiereşti, pentru smulgerea ţărănimii muncitoare din lanţurile înapoierii şi asupririi şi aducerea ei la limanul unei vieţi libere şi fericite.

Ţăranii muncitori nu pot uita nicicînd viaţa amară pe care au trăit-o pe vremea stăpînirii burghezo-moşiereşti. Robotind din greu, din zori şi pînă în noapte pe pămînturile moşierilor şi chiaburilor, hrăniţi cum nu se poate mai rău, speculaţi de fabricanţi şi negustori care scumpeau mărfurile industriale în timp ce produsele agricole le cumpărau pe preţuri de nimic, împovăraţi de impozite, ţăranii muncitori erau nevoiţi să-şi vîndă pămîntul şi vitele pentru a scăpa de datorii, pentru a-şi putea duce viaţa de azi pe mîine. Satele erau în mîinile moşierilor, chiaburilor şi slugoilor acestora — primarii şi jandarmii. Cu ajutorul lor, statul burghezo-moşieresc, cîine de pază al intereselor exploatatorilor, ţinea în frîu masele de ţărani jefuiţi, care clocoteau de ură şi revoltă.

Singurul prieten de nădejde al ţărănimii muncitoare s-a dovedit a fi clasa muncitoare, în frunte cu partidul ei, partidul comuniştilor. Sub steagul dezrobitor al partidului s-a făurit alianţa muncitorilor şi ţăranilor muncitori în lupta pentru răsturnarea ticăloasei orînduiri burghezo-moşiereşti.

După eliberarea ţării noastre de sub jugul fascist de către glorioasa Armată Sovietică, Partidul Comunist, credincios legămîntului făcut, încă la înfiinţarea sa, în faţa poporului muncitor, a ridicat masele ţărănimii muncitoare la lupta pentru înfăptuirea reformei agrare. Cu ajutorul şi sub conducerea clasei muncitoare, oamenii muncii de la sate au smuls pămîntul din mîinile moşierilor, în ciuda împotrivirii acestora, a regelui şi a partidelor burgheze. Reforma agrară din 1945 a înlăturat pentru totdeauna asuprirea şi jaful moşieresc. Moşierimea a fost desfiinţată ca clasă. Mai mult de un milion de hectare de pămînt s-au împărţit ţăranilor fără pămînt sau cu pămînt puţin. Pentru a veni şi mai mult în sprijinul ţăranilor muncitori, alte aproape 500.000 ha de pămînt — rezerve de stat — au fost împărţite mai tîrziu gospodăriilor colective, ţăranilor muncitori cu pămînt puţin şi familii numeroase.

S-a înfăptuit astfel visul de veacuri al ţărănimii muncitoare: „pămîntul aparţine celor ce-l muncesc".

O grea lovitură pentru gospodăriile ţărăneşti a fost cumplita secetă din anii 1945—46, care a pîrjolit ogoarele ţării. In împrejurările grele ale secetei, chiaburii găsiseră în foamea şi suferinţele ţărănimii muncitoare un izvor nesecat de îmbogăţire, prin cumpărarea pe mai nimica a pămînturilor celor în suferinţă. In aceste împrejurări grele, din grija partidului s-a născut o largă acţiune de ajutorare a regiunilor secetoase. Tot din iniţiativa partidului a fost votată o lege prin care au fost anulate toate vînzările de pămînt făcute de ţăranii muncitori în timpul secetei, chiaburilor, speculanţilor şi cămătarilor, care au vrut să jefuiască ţărănimea înfometată.

Toate aceste măsuri au făcut să crească încrederea ţăranilor muncitori în partid. Ei s-au încredinţat tot mai mult că, numai alături şi sub conducerea clasei muncitoare, în frunte cu partidul ei, li se deschide drum larg spre o viaţă mai bună, mai fericită.

Partidul nostru a dus şi duce o politică de continuă sprijinire a ţăranilor muncitori cu gospodării mici şi mijlocii cu scopul de a-i feri de exploatarea chiaburească de a spori producţia realizată de ei şi de a ridica bunăstarea lor materială şi culturală. Pentru ajutorarea ţărănimii muncitoare, partidul a iniţiat o serie de măsuri şi legi ce dovedesc grija deosebită pe care el o poartă pentru continua înflorire a agriculturii noastre.

Prin diferite hotărîri şi măsuri luate de partid şi guvern, ţăranii muncitori au fost şi sînt stimulaţi şi sprijiniţi să-şi mărească producţia agricolă, vegetală şi animală pentru ca ei înşişi să aibă mai multe produse pentru consum şi, în acelaşi timp, să poată contribui în măsură tot mai mare la îmbunătăţirea aprovizionării oamenilor muncii de la oraşe. Ţăranii muncitori au primit şi primesc din partea statului credite pentru cumpărarea de vite de rasă şi unelte agricole, sprijin material pentru procurarea de îngrăşăminte chimice şi materiale de construcţii. Ţăranilor muncitori li se pune la dispoziţie în condiţii avantajoase maşini şi tractoare spre a-şi lucra pămîntul mai bine, mai ieftin şi mai uşor. Ei primesc gratuit îndrumări agrozootehnice din partea inginerilor şi tehnicienilor.

O deosebită atenţie acordă partidul şi guvernul dezvoltării industriei socialiste, care constituie temelia construirii socialismului în ţara noastră. Dezvoltarea industriei face cu putinţă înzestrarea agriculturii cu noi tractoare şi maşini agricole, care sînt atît de necesare sporirii producţiei agricole. Cele 222 de S.M.T.-uri — rod al dezvoltării industriei noastre grele — constituie un sprijin puternic pentru ridicarea agriculturii. Astăzi, pe ogoarele patriei noastre lucrează 29.745 de tractoare (convenţionale în 15 C.P.), 6.000 de secerători-legători, 15.259 de batoze, 12.000 de semănători, 1.572 de combine şi mii de alte maşini agricole.

Muncindu-şi pămîntul mai bine, după metode agrotehnice înaintate, avînd ca preocupare de frunte creşterea animalelor, îndeplinindu-şi în întregime şi la timp obligaţiile către stat, masele largi ale ţărănimii muncitoare răspund cu cinste sprijinului multilateral pe care îl primesc din partea statului. Prin faptele lor patriotice, prin munca lor de zi cu zi, milioanele de ţărani muncitori

(Continuare în pag. a 3-a)

Apropierea Congresului partidului, îndemn spre noi realizări

In sprijinul agriculturii

Uzinele „I. C. Frimu" din Sinaia.

Săli largi, spaţioase, prin ale căror ferestre, sclipitor de curate, se văd crestele munţilor, înveşmîntate în zăpadă.

Pretutindeni, în stînga, în dreapta, oriunde ţi-ai opri privirile numai maşini noi, moderne, a căror vopsea — galbenă, verde, cafenie — străluceşte...

Pompa de injecţie, unul din principalele organe ale tractorului, constituie obiectul mîndriei întregului colectiv al uzinelor. In trecut, nu prea de mult, trebuia să o importăm din străinătate. Acum se fabrică în ţara noastră, aci, la uzinele „I. C. Frimu".

Muncitorii acestor uzine, care şi-au îndeplinit încă din primele luni ale anului în curs sarcinile primului plan cincinal, au repurtat de curînd, în întrecerea ce se desfăşoară în cinstea Congresului partidului, o nouă şi însemnată victorie: au dat cea de a 10.000-a pompă de injecţie, pentru tractorul K.D.-35. Totodată, preţul de cost a fost redus cu 21,74 lei faţă de preţul primei pompe.

Aplicînd tehnologia sovietică şi ajutaţi de specialiştii de la uzinele de tractoare din Oraşul Stalin, muncitorii de aici au îmbunătăţit tot mai mult calitatea pompei de injecţie, înlăturînd unele defecţiuni ale elemenţilor, supapelor de refulare, arcurilor cu elemenţi etc.

...Din cîteva camioane, tocmai se descărcau vergele de oţel... Am urmărit ceasuri de-a rîndul procesul de fabricaţie, care cere din partea lucrătorilor o cunoaştere temeinică a meseriei. Munca unora dintre ei poate fi asemuită, ca precizie şi migală, cu cea a ceasornicarilor. La turnătorie, la strunguri, la cuptoarele electrice unde se execută tratamentul termic, în sectorul de rectificat, unde se lucrează cu toleranţe de microni, la rodaj-împerechere, unde şlefuirea elemenţilor şi a duzelor cere din partea muncitorilor atenţie şi îndemînare deosebită, pretutindeni se lucrează cu spor, cu voie bună. Oamenii sînt în întrecere.

— Ne-am angajat, mi-a spus tov. Aurel Boghici, directorul uzinelor, ca în cinstea Congresului partidului, să dăm pînă la sfîrşitul anului, peste plan, 1.300 de pompe de injecţie.

...Un tren de marfă a tras, şuierînd, pe linia ce trece prin dreptul magaziilor de expediţie.

...Peste puţine zile, mecanizatorii din S.M.T.-uri, G.A.S.-uri şi centre mecanice vor avea la îndemînă mult preţuitele piese, pentru pregătirea tractoarelor, în vederea muncilor agricole de primăvară.

AL. RAICU

Cu îndatoririle către stat îndeplinite

● Ţăranii muncitori din numeroase comune ale regiunii Piteşti întîmpină Congresul partidului cu îndeplinirea la timp a obligaţiilor faţă de stat. Ţăranii muncitori din comuna Slătioara, raionul Slatina, şi-au predat cotele de porumb în întregime, iar cei din comunele Comăniţa, Piatra Olt, Făgetelu, Poboru, Tătuleşti au achitat toate cotele la produsele animale.

● Ţăranii muncitori din raionul Sebeş şi-au îndeplinit angajamentul luat în cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R., realizînd în ziua de 2 decembrie planul anual de colectări la produsele vegetale şi animale.

Comunele Ungurei, Săsciori, Cîlnic, Ludoş şi Ohaba au îndeplinit primele pe raion planul anual de colectare.

● In cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R., ţăranii muncitori din comunele şi satele raionului Ilia au îndeplinit în ziua de 6 decembrie planul anual de colectare la toate produsele vegetale şi animale.

Comunele Ilia, Dobra şi Roşcani, care şi-au îndeplinit planul de colectare încă de la 15 noiembrie, sînt fruntaşe pe raion.

Cresc suprafeţele arate adînc

Oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Bucureşti folosesc din plin aceste zile pentru pregătirea terenului în vederea însămînţărilor de primăvară.

In raionul Alexandria, s-au executat pînă acum ogoare de toamnă pe o suprafaţă de aproape 46.000 ha, cu aproape 1.000 ha mai mult faţă de suprafaţa planificată, iar în raioanele Mihăileşti şi Tr. Măgurele s-a arat aproape întreaga suprafaţă prevăzută în plan. In această toamnă, în regiune s-au pregătit pentru însămînţările de primăvară 433.700 ha, adică peste 70 la sută din suprafaţa ce va fi însămînţată în primăvara anului viitor.

Totodată, în regiunea Bucureşti au fost desţelenite mari suprafeţe de izlazuri neproductive şi terenuri nefolosite pînă acum.

Fruntaş în întrecere

Antrenat în întrecere în cinstea Congresului partidului, tractoristul Ion Tătaru din brigada a 2-a de la S.M.T. Bonţida, regiunea Cluj, şi-a depăşit planul campaniei de toamnă cu 23 la sută. El a dat un frumos exemplu şi în ceea ce priveşte îngrijirea tractorului. Pe întregul an, prin evitarea oricăror reparaţii, el a economisit peste 12.000 lei, realizînd totodată şi o mare economie de carburanţi.

Pe scurt de la corespondenţii voluntari din regiunea Craiova

Un nou cămin cultural

Artiştii amatori din Amărăştii de Jos vor avea peste puţin timp o mare bucurie: ei vor prezenta festivalul pe care îl pregătesc în cinstea Congresului partidului pe scena noului cămin cultural din comună.

In momentul de faţă, se desfăşoară o adevărată întrecere între constructorii căminului, care fac ultimele lucrări de finisare, şi artiştii amatori, care sînt hotărîţi ca, în cinstea Congresului, să realizeze cel mai izbutit spectacol al lor.

Guţă Nicolae

Visuri împlinite

Două visuri vechi ale ţăranilor muncitori din comuna Dobrosloveni s-au împlinit în aceste zile premergătoare celui de al doilea Congres al partidului: au terminat construcţia noii şcoli elementare din sat — o şcoală modernă, cu săli spaţioase şi cu un laborator bine înzestrat — iar pe uliţi şi în case au început să lumineze becuri electrice.

Pentru a-şi înfrumuseţa şi mai mult comuna, ţăranii muncitori din Dobrosloveni au aşternut în ultimul timp 740 m.c. de pietriş pe drumuri şi au reparat două poduri de peste apele Teluiului.

Marin Alerinet

Pe calea arătată de partid

70 de crescători de animale din Bumbeşti-Jiu au pornit de curînd pe un drum nou. Convinşi fiind că numai muncind cu forţe unite şi după metode zootehnice înaintate vor putea obţine de la animalele lor mai mari cantităţi de produse, ei au urmat îndemnul comuniştilor şi au înfiinţat zilele acestea o întovărăşire zootehnică pentru creşterea oilor.

I. Sbîrciog

BELŞUG IN CASELE COLECTIVIŞTILOR

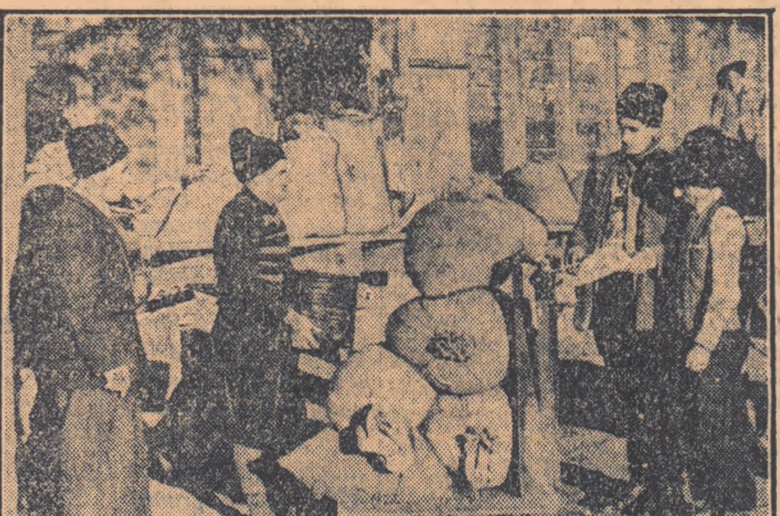

De curînd, în gospodăria colectivă „Nikos Beloiannis" din comuna Independenţa, raionul Călăraşi, a avut loc sărbătoarea împărţirii veniturilor.

Printre cei mai harnici membri ai acestei gospodării, se numără şi colectivistul Gheorghe I Pană. Impreună cu familia sa el a efectuat, pînă la 15 noiembrie, 524 de zile-muncă, pentru care a primit drept răsplată aproape un vagon de diferite produse agricole.

In fotografie: colectivistul Gheorghe I. Pană ridicîndu-şi de la magazia colectivei belşugul de produse care i se cuvin pentru munca sa sîrguincioasă.

Peste 3 vagoane de produse

De curînd, la gospodăria colectivă „1907" din comuna Corbu de Jos, raionul Medgidia, a avut loc împărţirea veniturilor. Muncind cu rîvnă pentru executarea lucrărilor agricole potrivit metodelor recomandate de ştiinţa agrotehnică, membrii gospodăriei colective din Corbu de Jos au obţinut şi în acest an recolte cu mult mai mari decît cele dobîndite de ţăranii muncitori cu gospodării individuale din comună. Aşa, bunăoară, la porumb, recolta medie realizată de ei a fost de 4.332 kg de boabe la hectar, la grîu de 1600 kg la hectar, la ovăz 1639 kg, la mazăre 1800 kg etc. Pentru fiecare zi-muncă efectuată, colectiviştilor le-au revenit cîte 7,535 kg de grîu, 8,114 kg de porumb, 1,200 kg de orz şi ovăz, cantităţi însemnate de mazăre, floarea-soarelui, vin, ţuică etc., precum şi bani.

Colectivistul Alexandru Iscru a primit, pentru cele 1200 de zile-muncă efectuate împreună cu familia sa, 32.400 kg de diferite produse, din care numai grîu peste 9.000 kg, iar porumb aproximativ 10.000 kg. Cantităţi aproape tot atît de mari de produse au primit şi colectiviştii Ion Plugaru, Ştefan Şchiopu, Ion Coterov şi alţii.

Faptele – cel mai puternic îndemn

Intr-o seară de pe la începutul lunii martie a anului acesta, mă pomenesc în casă cu Nicolae Văceanu, unul din cumnaţii mei.

— Am venit la voi să vă spun că m-am hotărît să intru în gospodăria colectivă. Chiar adineauri mă despărţi de Darie, preşedintele. I-am dat cererea de înscriere.

In seara aceea, am stat multă vreme de vorbă cu el. A încercat omul în fel şi chip să ne convingă, pe mine şi pe nevastă-mea, să pornim o dată cu el în gospodăria colectivă, dar n-a izbutit.

— O să mai vorbim noi la toamnă, ne-a zis el cînd a plecat.

Eu ţineam morţiş că un gospodar ca mine, care are 7 pogoane de pămînt, cal, căruţă, plug şi toate uneltele trebuincioase, poate să se descurce singur mai bine.

Acum, în toamnă, cînd s-a făcut împărţirea veniturilor la gospodăria colectivă, mi-am dat seama însă că tot cumnatul meu a avut dreptate. Muncind de unul singur pe bucăţile mele de pămînt, aflate la distanţe mari una de alta, eu, deşi m-am străduit din răsputeri, n-am reuşit să culeg recolte pe măsura celor obţinute de colectivişti, care au lucrat laolaltă, cu ajutorul tractoarelor şi maşinilor puse la îndemînă de S.M.T. De pe un hectar şi jumătate cultivat cu grîu, am adus acasă vreo 2.000 kg de boabe, de pe unul cu porumb, cam 1800 kg, iar de pe hectarul cultivat cu orz, abia 840 kg, pe cînd colectiviştii au dobîndit în medie la hectar cîte 1950 kg de grîu, 3350 kg de porumb, 2200 kg de orz.

Pentru fiecare zi-muncă efectuată, colectiviştii au primit acum, la împărţirea veniturilor, cîte 23 kg de cereale plus nutreţul pentru vitele de pe lîngă gospodăriile lor personale, lînă, brînză şi zarzavaturi. Cumnatul meu Nicolaie Văceanu, care, împreună cu nevastă-sa, lucrase pînă la 1 noiembrie 486 de zile-muncă, a primit 11.664 kg de produse diferite, din care numai grîu peste 3.000 kg şi porumb 5.346 kg. Niciodată n-a reuşit el să aducă acasă, de pe cele 4,50 ha cu care e acum în colectivă, atîta belşug de bucate.

După ce şi-a cărat acasă rodul muncii de peste an, ne-a poftit, pe mine şi nevastă-mea, la el.

— Ei, Rădiţo, şi tu, Ioane, acum văzurăţi şi voi, cu ochii voştri, că tot mai spornică-i munca în colectivă. Ce vă spuneam în primăvară? „O să vorbim noi la toamnă". Iată că acum vorbesc faptele. Ia uitaţi-vă, ce de bucate! Nici nu mai am loc unde să le grămădesc. Spuneţi şi voi, tot una e 4.000 şi ceva de kile de boabe, cu cît v-aţi ales voi, şi 11.664 de kilograme, cît am adus eu acasă în acest an?

Ce era să-i mai răspundem?

A doua zi, m-am dus la Darie, preşedintele colectivei, şi i-am dat cererea de înscriere în gospodărie.

ION MOCANU
comuna Făurei-sat
regiunea Galaţi

Numai cu un deceniu în urmă existau în agricultura Romîniei 25.000 de pluguri de lemn; în multe locuri grînele se treierau cu caii sau cu îmblăciul, iar despre strîngerea recoltei cu combina, nici nu se putea vorbi.

In aplicarea politicii partidului de ridicare a producţiei agricole, de cooperativizare a agriculturii, o mare însemnătate o au realizările obţinute în ultimii ani în mecanizarea muncilor agricole.

Astăzi, pe ogoare lucrează zeci de mii de tractoare moderne, combine, secerători-legători, semănători, batoze şi alte numeroase mijloace moderne de muncă. Ceea ce este mai important este faptul că marea majoritate a acestor maşini sînt produse în ţara noastră, succes care a fost posibil datorită ajutorului primit din partea Uniunii Sovietice

In anii cincinalului, a fost creată în ţară industria constructoare de maşini şi unelte agricole: 16 uzine mari sînt profilate exclusiv pentru fabricaţia maşinilor şi uneltelor agricole. In ultimii cinci ani, muncitorii metalurgişti au realizat 4 tipuri noi de tractoare, 9 tipuri de maşini şi unelte agricole de mare randament. Producţia întreprinderilor de maşini şi utilaj agricol a crescut de la un an la altul. Anul acesta, producţia este cu 50 la sută mai mare decît aceea a anului 1954.

S.M.T.-urile, al căror număr creşte an de an, sînt înzestrate cu tot mai multe şi mai diferite maşini.

Agricultura ţării dispune de aproape 30.000 de tractoare convenţionale de 15 C.P., peste 15.000 de batoze, 1572 de combine şi mii de alte maşini agricole. Numai în prima jumătate a anului, unităţile agricole socialiste au primit 2.540 de tractoare, 4370 de pluguri pentru tractor, 1585 de semănători pentru cereale, 1600 de secerători-legători, 1200 de batoze, precum şi alte maşini şi unelte agricole.

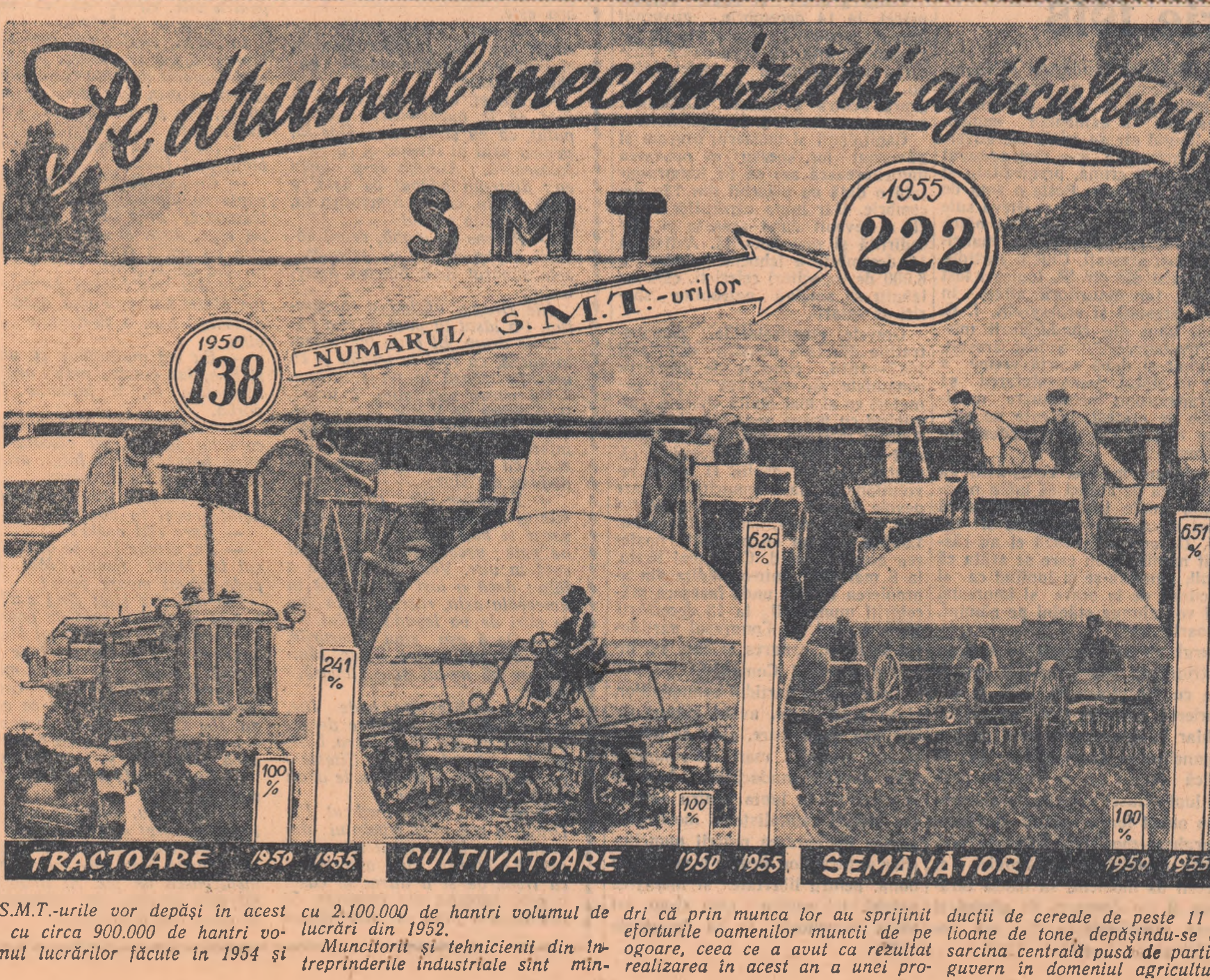

S.M.T.-urile vor depăşi în acest an cu circa 900.000 de hantri volumul lucrărilor făcute în 1954 şi cu 2.100.000 de hantri volumul de lucrări din 1952.

Muncitorii şi tehnicienii din întreprinderile industriale sînt mîndri că prin munca lor au sprijinit eforturile oamenilor muncii de pe ogoare, ceea ce a avut ca rezultat realizarea în acest an a unei producţii de cereale de peste 11 milioane de tone, depăşindu-se astfel sarcina centrală pusă de partid şi guvern în domeniul agriculturii.

Gospodării agricole colective nou înfiinţate

Zilele trecute, în raionul Lieşti a luat fiinţă o nouă gospodărie colectivă: gospodăria colectivă din comuna Tudor Vladimirescu. Cu prilejul primei lor adunări generale, în cadrul căreia şi-au ales consiliul de conducere, colectiviştii au hotărît ca gospodăria lor să poarte denumirea „Al II-lea Congres al Partidului".

★

18 familii de ţărani muncitori din comuna Dodeşti, raionul Murgeni, au întemeiat zilele acestea o gospodărie agricolă colectivă. Noua gospodărie dispune de 66 ha de teren arabil

★

Cu cîteva săptămîni în urmă un grup numeros de ţărani muncitori cu gospodării individuale din comuna Ibrianu, raionul Filimon Sîrbu, printre care se aflau şi membrii comitetului de iniţiativă pentru formarea unei gospodării colective au venit în vizită la colectiviştii din Făurei-Sat.

Intorcîndu-se în satul lor, oaspeţii au vorbit consătenilor lor despre cele văzute la gospodăria colectivă. Roadele muncii de lămurire desfăşurate după această vizită de către membrii comitetului de iniţiativă pentru înfiinţarea unei gospodării colective n-au întîrziat să se arate. In ziua de 4 decembrie, 28 de familii de ţărani muncitori şi-au unit de bună voie fîşiile de pămînt răzleţe şi principalul inventar agricol întemeind o gospodărie colectivă. Chiar de a doua zi, numărul colectiviştilor a crescut cu încă 5 familii care au depus cereri de înscriere.

PAGINI GLORIOASE

Ascultam atenți, stăpîniți de emoție, explicațiile lectorei care ne conducea prin sălile Muzeului de Istorie a Partidului. Tablourile, inscripțiile și obiectele păstrate în muzeu, toate la un loc ne dau o imagine vie a drumului greu, dar victorios, străbătut de partid de la întemeiere, prin anii grei ai ilegalității, prin cei din ce în ce mai luminoși de după 1944.

Documentele expuse în primele 2 săli vorbesc despre avîntul mișcării muncitorești la noi în țară ca urmare a victoriei Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Un grafic ne arată creșterea valului grevist la noi în țară: 62.000 de greviști în 1918, 359.000 de greviști în 1920, cînd greva generală a cuprins aproape întreg proletariatul din țara noastră.

Citim apoi în ziarul „Socialismul" despre Congresul de constituire a P.C.R., care a avut loc la 8 mai 1921 la București.

In același ziar, un alt articol, intitulat „Minciuna împroprietăririi", demască falsa reformă agrară făcută de orînduirea exploatatorilor în 1921. In dreapta mea, alți 3 vizitatori ai muzeului deslușesc slovele acestui document. Pe unul dintre ei îl cunosc mai de mult: este bătrînul Chirilă Chirilă, colectivist fruntaș din Paicu, regiunea București. Și taică-său „s-a bucurat" în 1921 de așa-zisa reformă agrară. I-au dat un petec de pămînt sterp. N-avea vite să-l lucreze. N-a putut scoate mai nimic de pe el, dar, în schimb, s-a pomenit înglodat pînă-n gît în datorii la moșierul Aurelian Pană. N-a avut de unde-i da bani și peste doi ani pămîntul căpătat a trecut înapoi în mîinile moșierului.

Pașii ne poartă mai departe prin sălile muzeului. Ca într-un film se desfășoară în fața ochilor noștri imagini din lupta eroică a comuniștilor. Iată o căsuță scundă, într-o fundătură a Griviței. Un ceferist citește, la lumina slabă a flăcărilor dintr-o sobiță, o carte dată de partid: „Bazele leninismului", tradusă în romînește. Deodată, bătăi puternice în ușă: „Deschide, poliția!" Ceferistul aruncă repede cartea în sobă. Flăcările n-au apucat s-o mistuie. Copoii burghezo-moșierimii au scos-o din foc, ca să aibă la proces dovada „crimei": acest muncitor îndrăznise să soarbă din învățătura lui Lenin!

Celula în care a fost închis tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej la Doftana

Cartea, pe jumătate arsă, este expusă într-o vitrină a muzeului.

Privirile vizitatorilor se opresc cu dragoste și recunoștință pe fotografiile a doi comuniști: Ion Fonaghi, fruntaș al mișcării sindicale, și Haia Lifșit, secretară a U.T.C.-ului, uciși în 1929.

Un grafic ne arată acapararea industriei romînești de către trusturile americane și engleze, Morgan, Royal Dutch Shell, Standard Oil etc., între 1931-1934. Partidul Comunist protestează contra mîrșavei guvernări care ne-a vîndut țara străinilor. La 15 august 1931, apare primul număr al Scînteii, organ al P.C.R. Iată, în această căsuță scundă, mohorîtă, din strada Ecoului nr. 29, s-au tipărit primele slove ale Scînteii, slove care în bezna ilegalității au purtat în rîndurile maselor muncitoare cuvîntul înflăcărat al partidului, arătînd calea spre libertate, spre lumină.

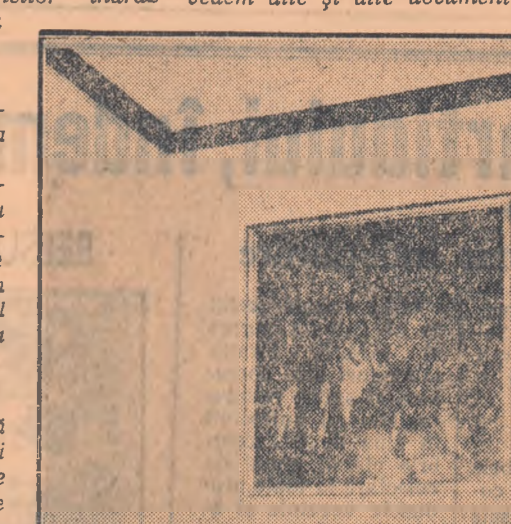

Tiparniță care imprima manifeste comuniste în ilegalitate

O altă machetă înfățișează închisoarea Doftana. Ți se strînge inima în fața acestor sumbre ziduri, între care au fost zăvorîți și torturați cei mai buni fii ai poporului muncitor. Ei au plătit cu chinuri cumplite, și unii chiar cu viața, dragostea față de libertate și popor. Iată-l pe Ilie Pintilie studiind pe furiș în celulă un document al partidului, scris pe o foiță de țigară, cu cîteva minute înainte de prăbușirea zidurilor Doftanei, la cutremurul din 10 noiembrie 1940.

Privesc către tovarășul meu de drum, colectivistul Chirilă Chirilă. Nu scoate o vorbă, dar ochii lui grăiesc mai mult decît s-ar putea spune în cuvinte, despre dragostea și nețărmurita recunoștință pe care o poartă eroilor clasei muncitoare, care s-au jertfit pentru a ne aduce viața luminoasă de astăzi. Grăiesc și despre ura înverșunată, neîmpăcată, pe care o poartă călăilor.

Aci sînt documentele Griviței Roșii, Grivița anului 1933, semnalul primelor lupte contra pătrunderii fascismului în țara noastră. Și documentele procesului de la Craiova, înscenat de burghezo-moșierime bravilor luptători de la Grivița.

Trecem din sală în sală, unde vedem alte și alte documente care înfățișează lupta eroică a partidului dusă contra fascizării țării, pentru sabotarea războiului antisovietic. Din ramă, ne privește chipul utecistului Filimon Sîrbu, ucis de fasciști în 1941 pentru că a sabotat producția de război. Acesta este chipul comunistei Elena Pavel, arsă de vie în lagărul de la Ploești în 1943. Privește-l cu luare aminte, Dima Teodora, pionieră care vizitezi astăzi împreună cu noi muzeul. Acolo, la școala ta, înveți de bună seamă și despre această neînfricată luptătoare antifascistă, care s-a jertfit între zidurile închisorii, pentru ca tu și toți copiii patriei noastre să nu mai apuce vremurile grele de altădată. Știai tu că aceste boabe de mazăre furajeră pe care le zărești sub sticlă au fost singura hrană a prizonierilor din lagărul de la Wapniarca? Fasciștii vroiau astfel să-i condamne la paralizie, la moarte prin înfometare. Nu știai, dar ai aflat acum. Tu vei crește mare într-o țară nouă, în țară înfloritoare, pe care ne-o înfățișează sălile în care intrăm acum: săli închinate drumului parcurs de patria noastră, după 23 August 1944, sub conducerea partidului.

Iată macheta hidrocentralei de la Bicaz. Iată marele combinat textil „Moldova", construit la Botoșani, în anii cincinalului, iată atîtea și atîtea mărețe realizări care ne umplu inimile de bucurie și mîndrie patriotică.

Și bătrînul colectivist Chirilă Chirilă, și pioniera Dima Teodora, și militarul Vlad Teodor, toți pleacă de la muzeu purtînd în inimi și-n gînd adîncă dragoste și recunoștință pentru partidul nostru care a condus și conduce poporul muncitor către zări tot mai luminoase.

GH. JANGOCIU

Cărți apărute în Editura Tineretului

DOMNIȚA MOLDOVEANU: Fîntîna Floriței

In volumul de povestiri „Fîntîna Floriței", sînt înfățișate cu multă căldură aspecte din viața de ieri a unor oameni simpli și cinstiți, curajoși și harnici.

Astfel, în „Poveste de demult", este redată drama fetei de țăran pe care boierul o siluiește. Fata se omoară, dar tatăl său răzbună crunt această moarte.

In schița „Cum s-au lăsat vulturii", este arătată în toată cruzimea exploatarea unor copii săraci de către un boier, exploatare care duce la moartea acestora. Ei sînt răzbunați de țăranii care se revoltă împotriva boierului.

„Fîntîna Floriței" este o povestire în care autoarea prezintă viața grea, chinuită, a unei fete orfane ce slujește la un chiabur.

Volumul mai cuprinde și alte povestiri ce aduc în fața cititorilor imagini din viața cumplit de grea, neomenească, pe care a dus-o în trecut poporul nostru. Eroii povestirilor nutresc o ură neîmpăcată exploatatorilor, împotriva cărora s-au ridicat cu hotărîre și curaj.

G. ȘORODOC: Vremea și recolta

Lucrarea aceasta, apărută în colecția „Știința învinge", se adresează în special tineretului, arătînd sprijinul pe care prevederea științifică a vremii (factorii meteorologici: lumina, căldura și ploaia) îl poate da luptei pentru recolte cît mai bogate.

Combătînd superstițiile care mai împiedică buna desfășurare a muncilor agricole, lucrarea ajută tinerilor să-și însușească metode științifice de agrometeorologie.

Buletin meteorologic

Datorită faptului că în Atlanticul de Nord se găsesc în mișcare spre răsărit mai mulți cicloni, dintre care doi au și pătruns în Europa, vremea a fost schimbătoare mai ales în jumătatea de nord a continentului unde au alternat încălziri și răciri temporare și au căzut precipitații sub formă de ploaie, lapoviță și ninsoare în unele regiuni. Din cauza lor și a contrastului dintre temperaturile diferitelor regiuni s-au produs în unele țări din Europa vînturi puternice care au atins uneori pînă la 100 km pe oră. Ciclonul care ieri dimineață se găsea în nordul Angliei, după ce a străbătut părțile de nord ale Germaniei și Poloniei, a ajuns în nordul Ucrainei dînd naștere la vînt tare, ninsori abundente și scăderea simțitoare a temperaturii.

Cum va fi timpul în următoarele trei zile

Pentru următoarele trei zile, în țara noastră vremea se răcește, devenind schimbătoare, cu cerul variabil, cu acoperiri și înnourări alternative. Temperatura scade mai accentuat în jumătatea de răsărit a țării unde și vîntul va sufla destul de tare dinspre miază-noapte. Temporar va ninge în toate regiunile. Solul va îngheța la suprafață în toată țara, mai puternic în jumătatea de răsărit. Zăpada se va depune în strat subțire.

SFATURI PENTRU POMICULTORI

Să punem bază trainică recoltei de fructe din anul viitor

Pregătind bine terenul în livezi

Pentru a feri pomii de îngheț și a împiedica înflorirea lor prea timpurie în primăvară, precum și pentru a asigura înmagazinarea în pămînt a unor cît mai mari rezerve de apă, e bine să se ia de pe acum măsuri pentru reținerea zăpezii în livezi. In acest scop, se vor așeza printre pomi, de-a curmezișul direcției vîntului dominant, grămezi de crengi sau alte materiale. De asemenea, pomicultorii trebuie să adune în jurul fiecărui pom cît mai multă zăpadă.

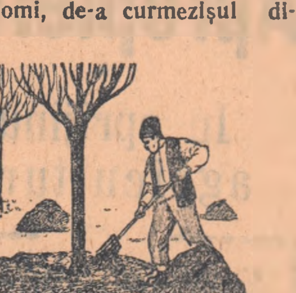

In livezile unde terenul nu a fost încă arat, dacă timpul este prielnic și pămîntul neînghețat, această lucrare să se facă acum. Aratul printre rîndurile de pomi și săpatul în jurul fiecăruia ajută apei rezultate din topirea zăpezii să pătrundă mai adînc în sol. In livezile tinere de sămînțoase (meri, peri, etc), adîncimea arăturii va fi de 18—22 cm, iar în cele de sîmburoase (cireși, vișini, etc.), de 15—18 cm. O dată cu arătura, să se încorporeze în sol gunoi de grajd și îngrășăminte chimice.

Combătînd dăunătorii

Este știut că insectele, care în perioada de vegetație a pomilor atacă și distrug fructele și frunzele, nu pier o dată cu venirea frigului, ci se ascund pentru iernat. Unele iernează sub formă de ouă, așezate ca un inel lat pe lăstarii tineri, altele, sub formă de omizi, în cuiburi de frunze uscate prinse de ramuri cu firișoare mătăsoase, iar altele, ca insecte adulte, prin crăpăturile scoarței pomilor sau prin mușchii și lichenii de pe pomi. In fructele mumificate rămase în pomi, cît și în frunzele căzute pe jos, se păstrează ciuperci care provoacă diferite boli ale pomilor (ciuperci patogene). Iată de ce este necesar să folosim fiecare zi prielnică de lucru pentru a curăți livezile de acești dăunători. Cuiburile de omizi și fructele mumifiate trebuie adunate și arse imediat. Trunchiurile pomilor și ramurile mai groase se vor curăți de scoarța uscată, de mușchi și licheni. Această lucrare să se facă cu razuri speciale, perii de sîrmă etc. și numai pe timp noros sau după ploaie, cînd scoarța, fiind jilavă, se îndepărtează mai ușor.

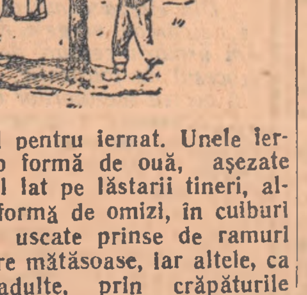

Inainte de a se începe răzuirea pomilor, să se așeze în jurul lor rogojini sau prelate, pe care să se strîngă tot ce rezultă de la curățire. Aceste prelate se vor scutura apoi deasupra focului.

După curățire, trunchiurile și crengile mai groase ale pomilor se vor vărui.

Pentru combaterea insectelor și bolilor, pomii fructiferi trebuie tratați și cu diferite insecticide și fungicide speciale. Pentru stropirile de iarnă, se recomandă următoarele preparate: zeamă sulfo-calcică, în concentrație de 1 litru la 5 litri de apă, emulsie de ulei mineral (horticol), în concentrație de 5 kg la 95 litri de apă etc.

In vederea combaterii insectelor dăunătoare, se mai folosesc și brîiele-capcană. Acestea se fac din paie împletite, hîrtie, pînză de sac veche sau bucăți de rogojini late de 13—15 cm, înfășurate în jurul tulpinilor, la 80—100 cm înălțime de la pămînt.

O dată cu executarea lucrărilor de combatere a dăunătorilor, trebuie să se înlăture din livezi resturile vegetale (frunze și fructe căzute, crengi uscate etc).

Ferind pomii de atacul rozătoarelor

Pomii fructiferi și îndeosebi cei tineri sînt expuși în timpul iernii și atacului iepurilor, care le rod scoarța, provocîndu-le răni. Pomii atacați nu se mai dezvoltă normal în anii următori, iar în unele cazuri, chiar se usucă. Pentru a preveni pagubele pe care le pot aduce iepurii în livezi, este necesar ca, o dată cu venirea iernii, să se învelească trunchiurile pomilor cu trestie, tulpini de floarea-soarelui, coceni de porumb fără frunze sau cu plasă de sîrmă. Nu este indicat, însă, să se folosească paie, deoarece în ele își pot face cuib șoarecii.

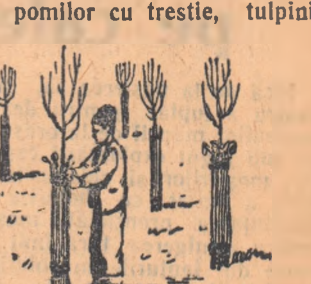

Tot pentru a feri pomii de atacurile rozătoarelor, li se ung tulpinile cu un amestec de bălegar, argilă și apă în care se adaugă hexacloran agricol (100 grame la 10 kg de amestec) sau, dacă lipsește hexacloranul, cu un amestec de lut galben, bălegar proaspăt și urină de vită, în care se adaugă var și fiere de porc.

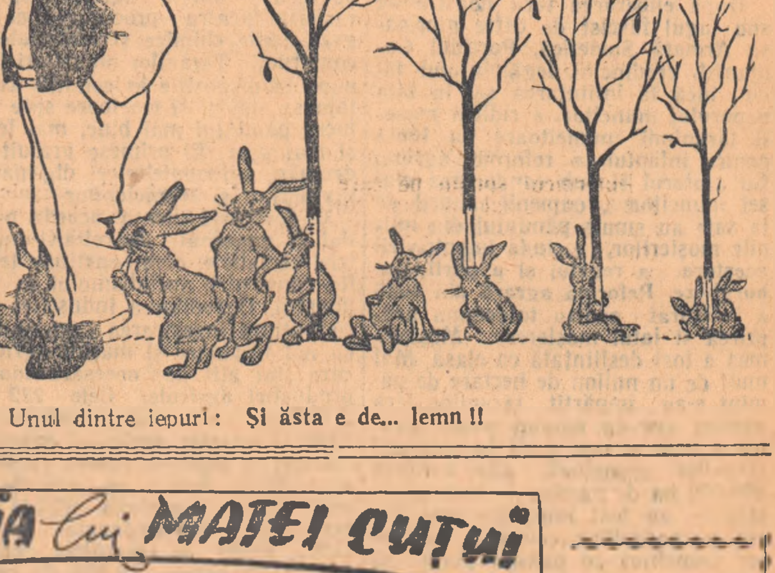

Unii țărani nu se îngrijesc să apere pomii tineri împotriva rozătoarelor.

Unul dintre iepuri: Și ăsta e de... lemn!!

PĂȚANIA lui MATEI CUȚUI

Era pe la mijlocul lui ianuarie, anul trecut. Se lăsase un ger, de crăpau pietrele, nu alta.

Matei Cuțui spărsese gheața gîrlei cu toporul, dăduse sloiurile într-o parte și-și îndemna vaca să bea apă. Văzîndu-l, Ilie Dragu un vecin de-al lui, se abătu din drum și, oprindu-se la marginea gîrlei, îi spuse cu mustrare în glas:

— Nesocotită treabă mai faci, vecine. Apa asta înghețată e boală curată pentru vite. Așa scrie în cărticica ceea a mea și așa este.

— Ia mai las-o încolo de carte, măi Ilie, că doar taică-tu și tata n-au crescut vacile buchisind slove.

— Păi ei, chiar dacă ar fi vrut să le buchisească, n-ar fi putut, că nu știau carte. Dar tu, pentru asta ai învățat-o, ca să-ți folosească. Ascultă ce-ți spun eu: dintr-un adăpat ca ăsta, o vacă a făta, cum e Sîmbotica ta, poate lepăda vițelul.

— Pușche pe limbă, ce-mi cobești a pagubă, ca o cucuvea? zise supărat de-a binelea Matei Cuțui.

Ilie Dragu, văzîndu-l bosumflat, l-a lăsat în pace și și-a văzut de drum. El e un om domol la vorbă, cu rost la treabă și cu urechea trează la un sfat bun.

Cu cîteva săptămîni în urmă, îl chemase pe Victor Iliescu, medicul veterinar din comună, să-i injecteze un porc. Medicul îi văzuse, cu acest prilej, grajdul și-i dăduse un sfat:

— Tovarășe Ilie, răzuie pămîntul ud din grajd, pune altul uscat și bate-l bine, apoi așterne paie uscate și fă așternut cald la vite. Vaca dumitale e a făta; dacă o lași să doarmă în umezeala asta, răcește și să nu te miri de va lepăda vițelul.

— Dacă așa stau lucrurile, pînă diseară, saltea îi fac. Mulțumesc că mi-ați spus, tovarășe doctor.

— O vacă a făta, bade Ilie, are nevoie de o îngrijire deosebită. Să nu uiți acest lucru. Uite, îți dau cărticica asta. Citește-o cu luare aminte și să nu te abați de la învățătura ei.

După ce a plecat medicul, Ilie Dragu a schimbat pămîntul din grajd și a făcut vacii alt așternut. Pe înserat, cînd a terminat cu treburile și a intrat în casă, a scos cărțulia din buzunar. Și n-a lăsat-o pînă ce n-a citit-o din scoarță în scoarță. „Avorturile mai pot fi provocate de nutrețuri stricate, fîn mucegăit, nutrețuri rău murate, nutrețuri aproape înghețate, de adăparea cu apă prea rece, precum și din lovituri primite mai ales în pîntece, sau din căzături".

Așa scria în broșura pe care i-o dăduse medicul și Ilie Dragu se hotărî să nu se abată de la învățătura ei. Nu le-ar mai fi dat vitelor nutreț înghețat sau fîn mucegăit, să-l fi picat cu ceară. In grajd, băgase un butoi în care ținea apa de băut pentru vite, ca să nu le mai ducă la gîrla înghețată.

Intr-o zi, cînd gerul mai slăbise și afară era soare, iar crivățul, ostenit de atîta zbenguială, adormise prin cine știe ce coclauri, Ilie Dragu ieși cu vaca de frînghie, s-o plimbe.

— Iar ai scos contesa la plimbare, măi Ilie?

— Ce să-i faci, vecine? Cum simte că afară-i soare și vreme frumoasă, vrea să fie plimbată un ceas, două și gata. Mănîncă mai cu poftă și îl prinde bine un pic de mișcare.

— Măi, măi! făcu batjocoritor Matei Cuțui. Parcă dacă o dădăcești așa, o să-ți fete doi viței.

— Eu mă mulțumesc cu unul și bun, las cinstea asta pentru Sîmbotica ta, îi întoarse Ilie vorba.

Iarna se întețise. Crăpau ouăle corbului de ger, iar viscolul își mîna herghelíile de fulgi, urlînd prin hornuri ca un năuc.

Intr-o noapte, Ilie Dragu auzi bătăi repezi în poartă.

— Care ești acolo?

— Eu, vecine Ilie, se auzi glasul lui Matei Cuțui. Mai repede, că-mi moare vaca!

Ilie nici n-a știut cînd s-a îmbrăcat și cînd a ieșit pe poartă. S-a pomenit în grajdul lui Matei îngrijorat de parcă lui i se întîmpla nenorocirea. La lumina felinarului, văzu vaca cu capul lăsat pe iesle, tremurînd ca varga. Ilie Dragu răsuci un șomoiog de paie și începu să buciume vaca pe șolduri și pe spinare.

— Fugi repede după doctor, ce mai aștepți?

— Du-te tu, măi Ilie, că eu l-am înfruntat și mi-e rușine.

— Atunci, ține ici șomoiogul și buciumă bine vaca, să se mai încălzească un pic. Ai îmbolnăvit vita cu apa aia înghețată! Și omul ieși bombănind.

Culcată pe așternut gros de paie uscate, vaca lui Matei se uita acum galeș, de sub cojocul și cerga mare cu care era învelită. După băutura caldă pe care i-o dase medicul, începuse să rumege încetișor.

Tot timpul medicul nu vorbise decît doar cîteva cuvinte. Către ziuă, după ce văzu că pericolul a trecut, se uită țintă la Matei și zise, apăsînd pe fiecare cuvînt:

— Tot la gîrlă le adăpi?

Intrebarea parcă l-a opărit pe Matei Cuțui. Nu răspunse, ci arătă cu mîna un butoi plin cu apă. Medicul încercă apa cu degetul, apoi zise mirat:

— Atunci, de ce naiba a răcit vaca în halul ăsta?

Matei strînse din umeri.

— Nici sfeclă înghețată nu i-ai dat?

Matei clătină din cap. Medicul cercetă geamul și ușa. Nu, nu era curent.

— Curios! Și de cînd n-o mai adăpi la gîrlă?

— De mult, de vreo două săptămîni, de cînd m-a ținut de rău vecinul Ilie, răspunse repede Matei.

— Bine, am să mai cercetez eu cauza. Pe seară, trec iar s-o văd. Să-i dai mîncare caldă și s-o lași așa învelită. Pe la prînz, iei cojocul de pe ea și lași numai cerga. Tovarășe Ilie, mai arată-i dumneata cum s-o hrănească, mai zise medicul și plecă.

—De ce l-ai mințit, măi Matei? Nu te-am văzut eu și ieri dimineață cu vaca la gîrlă? Pe cine păcălești, măi omule? Iți furi singur căciula? Cînd ai umplut butoiul cu apă?

— Aseară, cînd am văzut că tremură vaca.

— Frumos îți șade. Te sfătuiesc să-i spui doctorului adevărul, să nu-l încurci în treburile lui, că de nu, îi spun eu, zise Ilie supărat.

— Ii spun, măi Ilie, chiar azi îi spun. Acum n-am avut curaj, că prea l-am văzut supărat, dar să știi că-i spun. Iar ție îți mulțumesc pentru ajutor. Și te-aș mai ruga un lucru: împrumută-mi și mie cărticica ceea a ta, să mai învăț și eu ceva, că de, omul, pînă nu se lovește cu capul de pragul de sus, nu-l vede pe cel de jos.

ANDREI MUȘAT

13 decembrie 1918

Marea Revolutie Socialistă din Octombrie a avut o înrîurire hotărîtoare asupra destinelor întregii omeniri. In urma victoriei revolutiei, între anii 1917—1923 a luat naștere un puternic avînt revolutionar în toate țările lumii. Pilda vie a victoriei revoluției proletare și instaurarea puterii muncitorești-țărănești în Rusia au făcut să crească valul de lupte revolutionare și în țara noastră.

Masele muncitoare din Romînia, care duceau o viață de foamete și mizerie, fiind exploatate și asuprite de capitaliști și moșieri, voiau să urmeze exemplul muncitorilor din Rusia. Ele erau însuflețite de telurile luptei pentru pace, împotriva războiului imperialist, pentru împărțirea pămîntului la țărani, pentru instaurarea unui guvern muncitoresc-țărănesc. In fruntea acestei lupte au fost grupurile comuniste născute în 1917 și care actionau ilegal în cadrul și în afara partidului socialist. Grupurile comuniste demascau totodată uneltirile criminale ale claselor stăpînitoare împotriva tinerei Republici Sovietice: cotropirea Basarabiei, transformarea Romîniei într-un cap de pod al politicii imperialiste antisovietice. Lozincile lansate de comuniști au înflăcărat muncitorii. In anul 1918, sub conducerea grupurilor comuniste, au avut loc puternice lupte revolutionare, greve, demonstratii, manifestatii etc. Muncitorii pretindeau satisfacerea unor cerințe economice, dar și politice. Are loc în perioada aceea greva ceferiștilor de la atelierele Nicolina-Iași, cu care se solidarizează apoi muncitorii de la Pirotehnie, de la uzinele „Haug" și „Wolf". Ceferiștii au demonstrat în stradă pentru solidaritatea cu Revoluția din Octombrie și împotriva războiului imperialist.

Pe teritoriul ocupat de nemți, în Muntenia, s-au desfășurat manifestații și greve ale petroliștilor din Valea Prahovei și tipografilor din București. Aceștia luptau și pentru independența națională, împotriva cotropitorilor germani.

Comitetele de întreprindere sau consiliile muncitorești, înființate — după retragerea nemților — în cele mai însemnate fabrici și uzine, au constituit o nouă și însemnată formă de organizare a luptei oamenilor muncii. Avînd în frunte pe comuniști, ele au devenit o puternică forță politică de care se temeau atît patronii întreprinderilor, cît și organele aparatului de stat.

Sub conducerea grupurilor comuniste, luptele muncitorești devin deosebit de puternice și au loc în același timp în diferite centre ale țării.

O nouă serie de greve izbucnesc la începutul lunii decembrie 1918, în cele mai însemnate centre muncitorești; ele se transformă tot mai mult în greve politice de masă. La 6 decembrie, au intrat în grevă muncitorii tipografi de la „Sfetea" și „Minerva" din București. Greva a ținut pînă în ziua de 13 decembrie. Cu tipografii s-au solidarizat toți muncitorii din București. Pe lîngă revendicări economice, ei cereau ridicarea stării de asediu, înlăturarea cenzurii etc. Guvernul și patronii, însă, au refuzat să satisfacă revendicările. In ziua de 13 decembrie, toți muncitorii din Capitală au declarat grevă de solidaritate. Pentru a duce tratative, o delegație a muncitorilor s-a dus la Ministerul Industriei, dar nu a fost lăsată să intre în sediu. Drept răspuns, muncitorii au demonstrat pe străzi, mergînd spre sediul sindicatelor din strada Sf. Ionică. Dar, în Piața fostului Teatru Național din Calea Victoriei, jandarmii și soldații i-au întîmpinat cu focuri de armă, înăbușind în sînge demonstrația pașnică a oamenilor muncii.

La lungul șir de crime ale guvernelor reacționare s-a mai adăugat astfel o nouă crimă, premeditată și pregătită din timp. Peste o sută de muncitori au fost uciși și cîteva sute răniți. N-au fost cruțați nici bătrînii, femeile și copiii. Mii de muncitori au fost arestați. Clubul partidului socialist din str. Sf. Ionică a fost devastat, iar muncitorii aflați în sediu, arestați și schingiuiți. I. C. Frimu, unul din conducătorii mișcării muncitorești, a fost arestat, schingiuit și după scurtă vreme a murit în spital. Inmormîntarea sa s-a transformat într-o mare manifestație de protest, la care au participat zeci de mii de muncitori din București.

Conducînd masele, comuniștii au înțeles încă de atunci că lupta muncitorilor poate izbîndi numai dacă alături de aceștia vor lupta și țăranii. De aceea, în 1918 ei au răspîndit manifeste în care se arăta că țăranii, „unindu-se și luptînd ca și muncitorii de la orașe și împreună cu ei vor ajunge stăpîni pe pămînt, pe soarta lor".

Burghezii și moșierii se temeau că strîngerea alianței clasei muncitoare cu țărănimea va duce la exproprierea pămînturilor moșierești și chiar la instaurarea unui guvern al muncitorilor și țăranilor. Așa se explică faptul că, de fiecare dată cînd lupta clasei muncitoare ajungea la un punct foarte ascuțit, guvernele burghezo-moșierești încercau, prin diferite promisiuni demagogice și concesii de moment, să înșele țărănimea și s-o despartă de aliatul ei frățesc, muncitorimea. Așa s-a întîmplat și în decembrie 1918.

Chiar a doua zi după odiosul măcel, la 14 decembrie, guvernul liberal, pregătind un nou val de represiune menit să nimicească mișcarea revoluționară a proletariatului, a decretat așa-zisa reformă agrară pentru a înșela țărănimea, pentru a o despărți de muncitori.

Capitaliștii și moșierii, precum și guvernul lor, sperau că mișcarea muncitorească are să fie înmormîntată o dată cu măcelul din 13 decembrie. Dar lupta oamenilor muncii a devenit după aceasta și mai îndîrjită și mai hotărîtă. Astfel, la 16 decembrie a izbucnit greva a 6.000 de muncitori ceferiști, care au izbutit să smulgă patronilor sporiri de salarii.

Grevele, manifestațiile, demonstrațiile din țara noastră din anii 1917—1918, conduse de grupurile comuniste, au continuat în anii următori cu și mai multă energie, culminînd cu greva generală din 1920. Avîntul mișcării muncitorești dintre anii 1917-1920 a arătat totodată că, pentru triumful deplin al luptei revoluționare, clasa muncitoare are nevoie de un partid al său, de tip nou, revoluționar, marxist-leninist. Luptele acestea au pregătit nașterea acestui partid. Ceva mai tîrziu, la 8 mai 1921, într-o clădire din apropierea locului unde fuseseră măcelăriți muncitorii la 13 decembrie 1918, a avut loc Congresul partidului socialist, congres la care s-a înființat Partidul Comunist.

Condusă de partidul comuniștilor, clasa muncitoare, avînd alături țărănimea muncitoare, avea să dobîndească victorii mari. Comuniștii s-au dovedit conducători adevărați și încercați în lupta pentru zdrobirea puterii capitaliste și moșierești, pentru instaurarea puterii muncitorilor și țăranilor, pentru o viață mai bună, pentru libertate și înflorirea patriei, țel pentru care și-au dat viața muncitorii la 13 decembrie 1918.

Partidul îndrumă țărănimea muncitoare pe calea bunăstării

(Urmare din pag. 1)

din țara noastră își exprimă dragostea și recunoștința față de partid și puterea populară, care le-au asigurat îndeplinirea năzuințelor lor de veacuri.

Datorită puternicului sprijin dat de partid și de guvern, a crescut în general producția gospodăriilor țărănești mici și mijlocii și bunăstarea lor. Aceasta confirmă faptul că gospodăriile țăranilor muncitori individuali mai au încă multe posibilități pentru sporirea producției agricole. Nu trebuie pierdut însă din vedere că mica gospodărie țărănească nu este totuși în stare să-și însușească și să folosească pe scară largă tehnica modernă și metodele științifice de lucrare a pămîntului pentru a obține o cantitate cît mai mare de produse agricole, nu este în stare să scape definitiv țărănimea de nevoi și exploatarea chiaburească. Calea rezolvării cu succes a tuturor acestor probleme e calea cooperativizării agriculturii. Rezultatele obținute de majoritatea cooperativelor de producție demonstrează justețea liniei politice a partidului nostru care arată că cooperativizarea agriculturii este calea sigură a avîntului producției agricole și a creșterii continue a bunăstării țărănimii muncitoare.

Avînd toată grija pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, partidul nostru a dat putință țăranilor muncitori să formeze diferite asociații de producție în vederea cultivării legumelor, a zarzavaturilor, a orezului, sfeclei de zahăr, bumbacului etc.

Unirea țăranilor muncitori pe tărîmul producției devine însă deosebit de rodnică atunci cînd ia forma întovărășirii agricole dar mai ales a gospodăriei colective. In întovărășirea agricolă și mai ales în gospodăria colectivă, țăranii muncitori pot să folosească mai bine sprijinul statului, precum și mijloacele proprii de muncă, pot să se ajute mai bine între ei în executarea lucrărilor agricole, pot aplica cu mai mult folos regulile agrotehnice, obținînd astfel producții sporite la hectar. Gospodăria colectivă, în care țăranii muncitori își unesc pămînturile, vitele, uneltele de muncă, este singura cale care rezolvă pe deplin problema creșterii producției agricole-marfă.

Muncind laolaltă, cu mașinile statului și după metode științifice, atît colectiviștii, cît și întovărășiții, dobîndesc recolte bogate cu mai puțină cheltuială de timp și de muncă. Prin aceasta, traiul țăranilor muncitori se îmbunătățește necontenit.

Puternicul sprijin pe care partidul și guvernul îl dau țărănimii muncitoare pentru a-și îmbunătăți traiul, putința de a se uni pentru a-și lucra pămîntul cu ajutorul mașinilor S.M.T.-urilor, cît și roadele muncii laolaltă, fac ca un număr tot mai mare de țărani muncitori să pășească cu încredere pe calea cooperației de producție, pe calea arătată de partid. Pînă acum, s-au înființat în satele noastre 6.000 de întovărășiri și gospodării colective cuprinzînd peste 366.000 de familii. Aproape 35 la sută din suprafața agricolă, în care intră și pășuni, fînețe, vii, livezi, aparține sectorului socialist. In ultimul timp, un număr tot mai mare de țărani muncitori, manifestîndu-și dragostea și devotamentul față de partid, au pășit pe calea întovărășirii și gospodăriei colective.

Gospodăria colectivă dă membrilor ei putere, belșug și lumină. De aceea, sarcina importantă trasată de partid de a lupta cu hotărîre pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective este tot mai temeinic îndeplinită. Bogăția obștească a gospodăriilor agricole colective crește necontenit. Mai toate gospodăriile, urmînd indicațiile partidului, și-au dezvoltat diferite ramuri de producție, și-au închegat crescătorii de vite, porci, păsări, ateliere de prelucrare a produselor agricole etc.

O dată cu avutul obștesc și pe baza lui, crește și avutul fiecărui colectivist în parte.

Intărirea și dezvoltarea sectorului cooperatist din agricultură se poate înfăptui numai dacă țăranii muncitori se conving prin fapte de foloasele pe care le aduce munca unită pe suprafețe mari și cu mijloace mecanizate. De aceea, pornind de la indicația lui Lenin că la baza muncii de transformare socialistă a agriculturii stă respectarea cu strictețe a principiului liberului consimțămînt, partidul nostru desfășoară o temeinică muncă de lămurire a țăranilor muncitori asupra superiorității muncii în comun, arătîndu-le calea nouă, fără griji, fără exploatare, ce li se deschide.

Mari pași înainte a făcut țărănimea noastră muncitoare cu sprijinul neprecupețit al partidului și în lupta pentru ridicarea nivelului ei cultural. Au rămas doar ca o amară amintire vremurile cînd în țara noastră existau peste 4 milioane de analfabeți. La sate s-au ridicat școli noi, grădinițe de copii, creșe, cămine culturale. In multe sate a pătruns lumina electrică, s-a introdus radioficarea. De asemenea, grija pentru sănătatea oamenilor muncii de la sate se vădește prin numărul crescînd de dispensare, puncte sanitare, case de naștere etc.

Partidul clasei muncitoare vrea să facă din țăranul muncitor nu numai un om liber și înstărit, ci și un cetățean luminat, asemenea minunaților colhoznici sovietici.

Noua reducere de prețuri înfăptuită de curînd, este în interesul atît al oamenilor muncii de la orașe, cît și în al celor de la sate. Reducerea de prețuri înlesnește țărănimii muncitoare cumpărarea la prețuri mai ieftine a unor mărfuri industriale, ca petrol, haine, mobilă, etc. Aceasta s-a putut înfăptui pentru că planul cincinal a fost realizat pe ansamblul producției industriale înainte de termen, pentru că sarcina stabilită la consfătuirea fruntașilor în agricultură — de a obține în acest an o recoltă de 10.000.000 de tone de cereale — a fost depășită de harnica noastră țărănime.

Infăptuind cu avînt sporit politica partidului — politică de pace și de construcție pașnică — oamenii muncii se pregătesc să întîmpine cu noi succese cel de al II-lea Congres al partidului nostru. Partidul cheamă pe oamenii muncii de la sate să desfășoare larg lupta pentru buna pregătire a recoltei din anul ce vine, pentru ca în primul an al celui de al II-lea cincinal să obțină producții și mai mari la hectar.

Pentru aceasta, oamenii muncii de pe ogoare au datoria să folosească din plin fiecare zi prielnică pentru executarea unui volum cît mai mare de arături adînci, să îngrijească cum se cuvine semănăturile de toamnă, să se preocupe de hrănirea și buna adăpostire a animalelor, să repare la timp utilajul agricol etc.

In întîmpinarea celui de al II-lea Congres al partidului nostru — stegarul luptei poporului muncitor pentru o viață mereu mai bună — să muncim cu și mai multă însuflețire, să facem ca bilanțul victoriilor noastre să fie cît mai bogat.

Să gospodărim cu grijă fondul silvic comunal

Pentru a se asigura buna aprovizionare a țărănimii muncitoare cu material lemnos, printr-o hotărîre a Consiliului de Miniștri și a Comitetului Central al P.M.R., s-au dat în folosința comunelor încă de anul trecut peste 500.000 ha de păduri. Aceste păduri constituie fondul silvic comunal și producția lor, împreună cu materialul lemnos destinat consumului rural din restul pădurilor țării, trebuie să satisfacă nevoile de lemn de foc și de construcții ale satului.

Este deci în interesul țăranilor muncitori ca fondul silvic comunal să fie exploatat cu socoteală. Faptul că trebuie să treacă zeci de ani pînă ce un puiet firav să ajungă arbore exploatabil, cu dimensiuni potrivite pentru diferite întrebuințări, ne obligă să acționăm cu prevederea omului care nu se gîndește numai la ziua de azi, ci și la cea de mîine. Din această cauză, gospodărirea pădurilor comunale trebuie să fie făcută ținînd seama nu numai de nevoile actuale, ci și de cele viitoare.

E foarte ușor să tai o pădure. In cîteva zile, se pot tăia copacii de pe zeci de hectare, dar, după aceasta, multă vreme pădurea nu va mai produce nimic. Dintr-o pădure nu trebuie să se taie anual decît atît cît produce ea în acest timp. Bine îngrijite, pădurile noastre cresc — după speciile care le compun — cu 4—7 m.c. pe an de fiecare hectar. Deci, dintr-o pădure de 50 de hectare, se pot tăia anual 200—300 m.c. de lemn.

Este o datorie cetățenească a fiecărui țăran muncitor să lupte pentru respectarea limitelor stabilite de organele silvice pentru tăierile anuale. Din păcate, însă, lucrul acesta nu este înțeles pretutindeni. Așa, de exemplu, locuitorii din comuna Mierea Biruicii, raionul Amaradia, au tăiat copacii de pe o suprafață mai mare decît cea calculată de organele silvice pe motiv că materialul ce rezultă din parchet nu le e de ajuns. In comuna Bizid din raionul Sîngiorgiu, Regiunea Autonomă Maghiară însuși comitetul comunal de gospodărire silvică, căruia îi revine în primul rînd sarcina de a veghea la o cît mai chibzuită exploatare a fondului silvic, a înlesnit tăierea copacilor de pe o suprafață mai mare decît cea stabilită de organele silvice. In comuna Peștera din regiunea Craiova, s-au tăiat în plus aproape 700 de arbori.

In majoritatea comunelor, țăranii muncitori gospodăresc bine pădurile comunale, taind și valorificînd cu grijă parchetele delimitate. La repartizarea materialului rezultat, comitetele de gospodărire a fondului silvic comunal țin seama de nevoile locuitorilor, pe care le satisfac în limita cantităților de materiale rezultate din parchetele anuale, supunînd spre aprobare comitetului executiv al sfatului popular liste de repartiție judicios întocmite.

Munca comitetelor de gospodărire a fondului silvic comunal nu este o muncă ușoară. Pe lîngă problemele pe care le au de rezolvat în legătură cu repartiția materialului rezultat din exploatarea parchetelor anuale, aceste comitete trebuie să organizeze și paza pădurii. In unele locuri, unele elemente dușmănoase și înapoiate, strecurîndu-se pe furiș în pădure, sustrag materialul lemnos de valoare, taie la întîmplare și cară din pădure un număr mare de arbori în plină dezvoltare. Astfel de acțiuni extrem de păgubitoare pentru economia națională au întreprins unii chiaburi din comuna Bănișor, raionul Zalău. Ei au fost însă descoperiți prin vigilența organelor silvice și dați pe mîna justiției populare.

Multe din pădurile comunale situate în vecinătatea așezărilor omenești au avut de suferit în trecut atît prin tăieri de arbori în delict, cît și printr-un pășunat abuziv. O sarcină de seamă a comitetelor de gospodărire a fondului silvic comunal este organizarea refacerii suprafețelor distruse. Hotărîrea guvernului și partidului prin care se dă în folosință țărănimii muncitoare pădurile comunale prevede că astfel de lucrări (de refacere) să se facă prin contribuția în bani sau în muncă a locuitorilor comunei, în special a celor ce beneficiază de materialul lemnos. Anul acesta, prin participarea voluntară la muncă, țăranii muncitori din numeroase comune au executat lucrări însemnate. Astfel s-au împădurit 2.217 ha, s-au recoltat 261.000 kg de semințe forestiere, s-au luat măsuri pentru combaterea dăunătorilor pe o suprafață totală de 10.487 ha etc. In unele comune, însă, îndeosebi din raionul Piatra Neamț, astfel de lucrări sînt mereu amînate.

Pentru ca cele 500.000 ha de păduri date în folosirea comunelor să producă material lemnos din ce în ce mai mult și de calitate bună, comitetele de gospodărire a fondului silvic comunal trebuie să țină o strînsă legătură cu organele silvice și în special cu inginerii și tehnicienii silvici, ale căror sfaturi trebuie să le urmeze.

★

A gospodări o pădure nu înseamnă a tăia și a pleca. Sau, mai rău, a tăia și a pășuna. Ci înseamnă a organiza acțiunile silvice în așa fel, încît suprafața destinată producției forestiere să producă din plin. Introducerea de specii care cresc repede, executarea unor lucrări de ameliorare a solului, apărarea pădurii de dăunători și exploatarea cu chibzuială a producției de lemn sînt sarcini de onoare ale tuturor comitetelor de gospodărire a fondului silvic comunal. Comitetele executive ale sfaturilor populare, veghind la executarea acestor sarcini, trebuie să le acorde tot sprijinul și să ia măsuri împotriva abaterilor.

Utilizarea rațională a celor 500.000 ha de pădure date în folosința comunelor și permanenta sporire a productivității lor vor duce la continua îmbunătățire a aprovizionării populației rurale cu materialul lemnos necesar.

Ing. B. DEFOUR

Cu ce drept?

Avantajele acordate de stat producătorilor agricoli care încheie contracte cu O.R.A.C.A. pentru creșterea și îngrășarea de animale sînt bine cunoscute de țăranii muncitori din cuprinsul raionului Caracal. Ca urmare, numărul producătorilor care încheie astfel de contracte cu organizațiile economice de stat este în continuă creștere. In cursul acestui an, de pildă, în raionul Caracal au fost încheiate contracte pentru îngrășarea și livrarea către stat a unui număr de peste 3.000 de bovine, aproape 7.500 de porcine, peste 3.500 de oi, 25.000 de păsări etc. Numai în comuna Amărăștii de Jos, bunăoară, producătorii agricoli au contractat cu statul pentru a livra aproape 100 de vite mari și viței, 1.000 de porci, multe oi și peste 3.500 de păsări.

Respectînd obligațiile contractuale, majoritatea producătorilor agricoli au predat în termen animalele contractate. Datorită acestui lucru, pînă mai zilele trecute, planul de preluare a animalelor contractate era îndeplinit pe întregul raion în procent de peste 80 la sută la vite, 95 la sută la oi și peste 70 la sută la porci.

Acțiunea de preluare a animalelor contractate ar decurge însă în condiții mult mai bune dacă ea n-ar fi frînată de o serie de lipsuri care există în activitatea oficiului raional O.R.A.C.A. din Caracal și a unităților sale, lipsuri care provoacă o serie de nemulțumiri în rîndul producătorilor. Din cauză că munca este prost organizată, la unele baze de recepție O.R.A.C.A., cum este, de pildă, cea din Caracal, producătorii agricoli care vin să-și predea animalele contractate pierd foarte mult timp. Pe de altă parte, producătorilor nu li se admite să asiste la cîntărirea animalelor pe care le predau. Cînd vreun țăran muncitor îndrăznește să se apropie de cîntar, el este îndepărtat de aci cu cuvinte injurioase de către unii cantaragii. La baza de recepție din Caracal, cît și la cea din Studinița, s-a încetățenit obiceiul de a se cîntări animalele mai ales în timpul nopții, la lumina felinarului. Acest lucru dă unor cantaragii necinstiți posibilitatea de a înșela pe producători.

— Toate-s bune, tovarășe, pînă cînd vine vremea predării animalelor la baza de recepție și mai cu seamă cînd trebuie să le cîntărim, ne spune țăranul muncitor Gheorghe Ștefan din comuna Zănoaga. Și în astfel de șiretlicuri e specialist cantaragiul Miorel Georgescu. Mai deunăzi, cînd am predat un porc, dumnealui mi-a furat la cîntar aproape 15 kg...

Astfel de cazuri s-au petrecut și cu o seamă de țărani muncitori din comuna Boșoteni. Multe nemulțumiri sînt provocate în rîndul producătorilor și de faptul că țăranii muncitori primesc drepturile ce li se cuvin abia după 5—6 zile și chiar mai multe de la predarea animalelor. Așa a fost cazul cu țăranul muncitor Simion Mitrică din comuna Grădini, care abia după 12 zile de la data predării animalului contractat și-a primit dreptul cuvenit. Trebuie amintit, de asemenea, faptul că O.R.A.C.A. din Caracal trimite borderourile la comune cu multă întîrziere, uneori după 2—3 săptămîni, din care cauză producătorilor nu li se poate face la timp descărcarea de cote.

Lipsuri serioase există la baza O.R.A.C.A. din Caracal și în privința întreținerii și expedierii animalelor preluate. Animalele și păsările sînt ținute multe zile în curtea bazei, în noroi și frig, flămînde și fără apă. Din această cauză, animalele slăbesc și unele din ele mor. Intr-una din zilele trecute, au murit 5 oi și multe păsări.

O răspundere serioasă pentru această stare de lucruri revine și unor întreprinderi de stat care trebuie să preia animalele de la bază. Printre acestea, poate fi citată întreprinderea Prodavicol din localitate, care tărăgănează zile în șir preluarea păsărilor.

Este timpul ca lipsurile grave existente în activitatea bazei de recepție O.R.A.C.A. din Caracal să fie în cel mai scurt timp lichidate. Pentru aceasta, este necesar ca tovarășii din conducerea întreprinderii regionale O.R.A.C.A. să analizeze cît mai repede activitatea bazei și să ia măsuri severe pentru îndreptarea lucrurilor și sancționarea celor vinovați.

GH. BACIU

DUPĂ PRIMA LECȚIE...

Vasile Pălean își luă caietul cu notițe de pe masă, își puse căciula pe cap și ieși grăbit în ogradă.

— Marie, n-auzi tu, Marie, strigă el de cîteva ori după nevastă-sa.

— Ce mai vrei și tu, omule?

— Iacă, eu mă duc la curs, la cămin. Să știi unde sînt.

— Păi, altceva parcă ai ce face? Se vede că vrei să ajungi agronom.

— Agronom nu m-oi face eu, măi nevastă, dar oi învăța cum să scot recolte bogate.

— Măi omule, cred că te-ai prostit acum, la bătrînețe. Pînă azi te-a învățat cineva cum să ții plugul de coarne sau sapa în mînă? Nu. Și, slavă domnului, tot am mîncat pîine.

— Sapa n-o să mă învețe ei cum s-o țin în mînă, dar cum să lucrez pămîntul mai bine, da.

Și Pălean, văzînd că nevastă-sa are chef de ceartă, plecă.

★

Sala de cursuri a cercului agrotehnic era plină de oameni. Vasile Pălean, de cum intră în clasă, se așeză încet într-o bancă, lîngă Sigismut Farcaș, fruntaș al recoltelor bogate din comună.

— Ai venit și tu, Vasile?

— Am venit. Poate învăț și eu ceva. După cum spun oamenii, aici afli multe lucruri noi și folositoare despre cum trebuie lucrat pămîntul.

— Asta așa e. Eu, la aceste cursuri am învățat „secretul" recoltelor mari.

— Am auzit că tu ai scos vreo 3.000 kg. de porumb boabe la ha, iar de pe alt hectar, peste un vagon de cartofi.

— Asta-i adevărat. Am scos recoltă, nu glumă.

Discuția între cei doi se întrerupse în momentul cînd lectorul Constantin Ghițescu începu să predea lecția intitulată „Ingrijirea culturilor în timpul iernii și primăverii". Expunerea făcută de lector a fost interesantă. După ce s-a terminat, cursanții au prins să-l întrebe pe lector cîte și mai cîte, rugîndu-l să repete unele din acele probleme pe care nu le-au înțeles pe deplin. Și lectorul le-a îndeplinit bucuros această cerință.

Vasile Pălean voia să pună și el o întrebare și nu prea îndrăznea. „Ce-o să zică ăștia despre mine? Că-s nătărău și nu pricep nici măcar atît: să fac oprelişti pentru zăpadă", își spunea în gînd. Parcă vedea cum toți consătenii lui își întorc privirile spre el și zîmbesc. Se frămînta. Discuțiile se apropiau de sfîrșit. Vasile își dete curaj. Se ridică, sprijinindu-se în bancă, și întrebă cu sfială în glas:

— Tovarășe lector, v-aș ruga să mai spuneți odată cum se fac și se înșiră pe ogoare parazăpezile acelea, cum le ziceți. Că eu, drept să vă spun, n-am înțeles totul.

Lectorul puse mîna pe cretă și începu să deseneze o schiță care reprezenta un ogor pe care erau așezate parazăpezi. Vasile Pălean urmărea cu atenție fiecare linie albă lăsată de vîrful cretei pe tablă. Apoi, făcu și el același lucru, pe caietul lui.

Era prima lecție la care participase. Dar de la prima învățase mult.

A doua zi, Vasile Pălean începu să-și facă singur parazăpezi din niște nuiele verzi și din tulpini de floarea-soarelui. Văzîndu-l, nevastă-sa începu din nou să-l ocărască:

— In loc să te odihnești, că destul ai muncit astă-vară, te ocupi de năzbîtii, omule. Vrei să oprești zăpada în loc și pace. O să rîdă și curcile de tine. Mîine, poimîine, mai știi, poate o să te apuci să oprești în loc și vîntul sau să-l faci să bată din altă parte.

Vasile însă tăcea și își vedea înainte de treabă.

★

Vîntul, nu-l va putea opri în loc, dar zăpada pe ogoare, da, tovarășă Pălean. Dacă Vasile al dumitale va pune în practică cele învățate la cursurile agrotehnice, pămîntul va rodi mai mult ca pînă acum. Atunci te vei bucura, desigur. Cînd, la toamnă, comuna Berthlot din raionul Hațeg va cinsti pe Vasile al dumitale, care va deveni fruntaș al recoltelor bogate, îți va face plăcere. Și atunci cred că n-ai să-l mai superi cu vorbe de ocară cînd o să meargă să învețe agrotehnică.

GH. ROȘU

Cu ajutorul mijloacelor mecanizate

In aceste zile, în pepiniera de viță a G.A.S. Buzău, se execută lucrările de scoatere a materialului săditor viticol.

In fotografie: tractoristul Genoiu Ion, conducînd un tractor „Kirov" la care este remorcat un plug V.U.M. 60, reușește să scoată zilnic peste 100.000 butași de viță. In urma agregatului muncitorii Zota Ion și Stroe Natalia, strîng vița scoasă de plug.

Pentru o cît mai justă întocmire a planului anual de producție în gospodăriile agricole colective

Peste puțin timp, în viața gospodăriilor agricole colective din țara noastră va avea loc un eveniment de mare importanță pentru consolidarea lor economică și organizatorică: întocmirea, discutarea și aprobarea în adunările generale a planului de producție pe anul 1956.

Gospodăriile colective care și-au întocmit cu chibzuință planul de producție pe anul în curs și în care colectiviștii au muncit cu rîvnă pentru îndeplinirea prevederilor lui au făcut însemnați pași pe drumul întăririi și dezvoltării lor economico-organizatorice. Respectînd cu strictețe prevederile planului anual de producție, gospodăriile colective fruntașe au reușit să-și îmbunătățească organizarea muncii, să aplice mai larg metodele agrotehnice avansate, să descopere și să valorifice noi rezerve de sporire a producției vegetale și animale, să creeze noi ramuri de producție. Toate acestea au avut ca urmare obținerea de recolte mari la toate culturile, creșterea avuției obștești, sporirea valorii zilei-muncă și deci mărirea veniturilor obținute de colectiviști. Un exemplu grăitor în această privință este gospodăria colectivă „I. C. Frimu" din Făurei-sat, raionul Filimon Sîrbu, care a obținut în acest an o producție medie la hectar de 1.900 kg de grîu, 3.300 kg de porumb boabe, 2.200 kg de mazăre, 2.200 kg de orz de toamnă etc. In afară de cele 70 de animale de muncă, sectorul zootehnic din această gospodărie cuprinde în prezent 30 de vaci de lapte, 450 de oi, păsări, stupi etc. Dezvoltarea multilaterală a gospodăriei a dus la creșterea continuă a producției agricole, la creșterea continuă a veniturilor colectiviștilor. Aceștia au primit, în acest an, pe lîngă bani și produse animale, aproape 20 kg de cereale pentru fiecare zi-muncă.

Avînd pămînt roditor comasat în tarlale mari, oameni harnici și pricepuți și primind un ajutor puternic din partea statului prin mașini, agronomi, credite ieftine pe termen lung etc., gospodăriile noastre colective au posibilități uriașe de a deveni mari producătoare de cereale, plante tehnice, legume, cartofi, de a deveni mari crescătoare de vite, porci, oi, păsări, albine etc. Pentru a transforma însă aceste posibilități în realitate, este absolut necesar ca ele să-și desfășoare activitatea lor economică pe bază de plan, să-și îmbunătățească necontenit organizarea muncii, să-i mobilizeze pe colectiviști spre a participa la lucru zi de zi, în orice perioadă a anului.

In planul anual de producție, trebuie prevăzute măsurile și mijloacele concrete menite să ducă la valorificarea posibilităților reale pe care le are gospodăria, la folosirea gospodărească a ajutorului primit din partea statului. Răspunderea directă pentru întocmirea planului anual de producție o au consiliile de conducere și contabilii gospodăriilor colective. O sarcină importantă revine însă și tehnicienilor și specialiștilor din agricultură, care, prin cunoștințele și experiențele dobîndite, trebuie să îndrume și să ajute în mod concret și competent gospodăriile colective la întocmirea justă a planurilor anuale de producție.

Direcțiile regionale agricole și secțiile agricole din cadrul sfaturilor populare raionale au datoria să formeze colective în care să fie atrași agronomi, zootehniști, constructori, contabili și alți specialiști care să ajute practic conducerile gospodăriilor colective în organizarea și desfășurarea lucrărilor de alcătuire a planurilor de producție. Pentru întocmirea unor planuri juste de producție, are o deosebită importanță studierea și cunoașterea amănunțită a condițiilor naturale și economice specifice fiecărei gospodării colective în parte. In stabilirea prevederilor de plan trebuie să se țină seama de condițiile agroclimatice în care se găsește gospodăria colectivă, de așezarea ei față de orașe, centre populate și căi de comunicație, de suprafața și fertilitatea pămîntului pe care-l lucrează, de ajutorul primit din partea statului prin S.M.T., credite, materiale de construcții, precum și de brațele de muncă existente, de animalele și utilajele de care dispune. In acest fel se vor putea stabili posibilitățile de îngrășare și irigare a solului, de mecanizare a procesului de producție, de introducere a asolamentului și mai ales se vor putea cunoaște mijloacele prin care pot fi create sau dezvoltate ramurile de producție aducătoare de mari venituri bănești. Totodată, se vor putea stabili și sarcinile în ce privește suprafețele și producțiile medii la hectar, pe fiecare cultură agricolă, mărirea fermelor pentru creșterea animalelor și productivitatea pe cap de animal, resursele pentru asigurarea unei baze furajere corespunzătoare etc.

La planificarea culturilor agricole, trebuie să se țină seama și de experiența îndelungată acumulată de țăranii colectiviști și să se prevadă culturile cele mai obișnuite în partea locului și care dau producții mari la hectar. Se va planifica îndeosebi cultivarea acelor plante tehnice și prășitoare care, față de cheltuieli și de volumul de muncă necesar, dau producții și venituri mari, ținîndu-se seama neapărat de numărul de brațe de muncă existente în gospodăria colectivă și de posibilitățile de mecanizare a lucrărilor cu ajutorul S.M.T.-urilor.

Gospodăriile colective situate în vecinătatea orașelor și centrelor populate, a căilor de comunicație, trebuie îndrumate să-și dezvolte cu precădere grădinile de legume care să producă și legume timpurii, creșterea animalelor, a păsărilor și albinelor, pomiviticultura etc. Prin aceste ramuri de producție, gospodăriile colective își asigură obținerea unor mari venituri în tot cursul anului și pot aduce o contribuție însemnată la îmbunătățirea aprovizionării orașelor cu produse agro-alimentare.

Este, de asemenea, necesar ca gospodăriile colective să fie îndrumate să dea o atenție mai mare creșterii animalelor de producție, să creeze și să dezvolte fermele de animale îndeosebi din acele specii pe care colectiviștii sînt obișnuiți să le crească. Trebuie combătută practica unor gospodării colective, îndrumate greșit de tehnicieni, de a crește cîte un număr mic din fiecare specie de animale, fără a ține seamă *dacă din punct de vedere economic* acestea satisfac cerințele gospodăriei colective și ale membrilor săi.

In ce privește asigurarea bazei furajere, gospodăriile colective trebuie să planifice cultivarea plantelor furajere de mare productivitate și cu valoare nutritivă ridicată. Intre acestea, porumbul să ocupe locul de frunte. Nu trebuie să se neglijeze, în planul de producție, folosirea tuturor produselor secundare vegetale și animale din gospodărie care pot fi date ca hrană animalelor (paie, coceni de porumb, frunze de sfeclă etc.), precum și a reziduurilor industriale care pot fi obținute pe baza contractelor încheiate cu fabricile de zahăr, de bere, de spirt etc. Este recomandabil ca gospodăriile colective să prevadă în planul de producție și măsuri pentru valorificarea resurselor naturale locale, cum sînt bălțile, iazurile și diferitele cursuri de apă, pentru dezvoltarea creșterii animalelor și păsărilor. Amenajarea acestora va permite gospodăriilor colective să organizeze și irigarea culturilor agricole și, totodată, să se ocupe cu pescuitul și creșterea păsărilor de apă, ramuri care, fără cheltuieli mari, pot aduce importante venituri bănești.

La stabilirea sarcinilor de producție, consiliile de conducere și tehnicienii care le ajută trebuie să urmărească ca, prin producția planificată, gospodăria colectivă respectivă să-și asigure: îndeplinirea obligațiilor față de stat și S.M.T., completarea fondurilor obștești prevăzute statutar, valorificarea unor cantități însemnate de produse și mai ales *o valoare cît mai ridicată a zilei-muncă, nu numai în produse, ci și în bani.* Practica a dovedit că gospodăriile colective care realizează venituri bănești mari obținute din valorificarea produselor și împart membrilor, pe lîngă produse, și importante sume de bani în tot timpul anului, se dezvoltă din punct de vedere economic mai repede și mai puternic. Exemplul gospodăriei agricole colective „Inainte" din comuna Berveni, regiunea Baia Mare, care în acest an a împărțit colectiviștilor, pe lîngă cantități însemnate de produse, cîte 10 lei pentru fiecare zi-muncă efectuată, este grăitor în acest sens.

In anul 1956, trebuie să ajungem ca în majoritatea gospodăriilor colective membrii să primească avansuri bănești în tot cursul anului — cel puțin odată la 2—3 luni. Aceasta îi va stimula să participe zi de zi la lucru, să muncească cu multă tragere de inimă, să înțeleagă că munca pentru dezvoltarea avuției obștești este izvorul bunăstării lor.

Este necesar, de asemenea, să se dea toată atenția unei juste planificări a investițiilor, evitîndu-se greșelile care au fost făcute în anii trecuți, cînd unele gospodării colective au prevăzut pentru executarea unor lucrări de investiții fonduri ce depășeau posibilitățile lor economice reale. *Investițiile în construcții gospodărești, utilaje, animale etc, se vor face ținîndu-se cont de posibilitățile economice reale ale gospodăriei colective, corespunzător cu nivelul de dezvoltare și puterea ei economică.* Este necesar să se renunțe la efectuarea unor investiții costisitoare în construcții masive și scumpe etc., care au un efect mai tardiv, mai ales datorită nefolosirii întregii lor capacități; gospodăria colectivă va cîștiga mult dacă va face investiții care au un efect economic mare după un timp cît mai scurt. Gospodăriile colective trebuie îndrumate să execute construcții ieftine și în primul rînd pe acele strict necesare — construcții care în viitor să poată fi mărite — și să folosească la maximum toate construcțiile existente, utilizînd fondurile și munca în ramurile de producție care aduc venituri mari.

In acțiunea de alcătuire a planurilor de producție consiliile de conducere trebuie să antreneze pe toți colectiviștii fruntași, cu experiență și spirit gospodăresc, care, prin diferite sugestii și propuneri, pot da un sprijin serios pe linia dezvoltării economico-organizatorice a gospodăriei lor.

Nu trebuie să se mai repete cazuri ca cele petrecute anul trecut, cînd tehnicieni — ignorînd inițiativa creatoare a colectiviștilor — și-au permis să întocmească din birou, de unul singur, planuri de producție formale, fără a ține seama de condițiile specifice și de posibilitățile concrete reale ale fiecărei gospodării colective în parte. Așa au fost întocmite planurile de producție la unele gospodării colective din raionul Tg. Neamț, regiunea Bacău, la gospodăriile colective din Icud, Mădăraș, Tur, din regiunea Baia Mare. Nu e de mirare că, în timpul anului, la aceste gospodării sarcinile de plan n-au fost îndeplinite în întregime. Incălcarea principiilor democrației interne, întocmirea birocratică a planurilor anuale de producție nu pot decît să frîneze inițiativa creatoare a colectiviștilor și, în cele din urmă, dezvoltarea economică a gospodăriilor colective.

Chezășia îndeplinirii cu succes a tuturor sarcinilor de producție constă în extinderea pe scară cît mai largă a metodelor înaintate agrozootehnice, a experienței fruntașilor din agricultură. De aceea, în planul de producție al fiecărei gospodării colective e necesar să se prevadă aplicarea tuturor metodelor agrozootehnice menite să ducă la continua sporire a producției agricole.

Intocmirea planului de producție este și un bun prilej pentru îmbunătățirea muncii brigăzilor permanente de producție și a echipelor, pentru o mai justă repartizare a brațelor de muncă și utilajului pe diferitele sectoare ale gospodăriei colective. Cu această ocazie, este foarte important să se planifice în mod just zilele-muncă necesare pentru executarea fiecărei lucrări pe brigăzi, ferme, ateliere și pe întreaga gospodărie colectivă.

O dată întocmit, planul anual de producție trebuie prelucrat și dezbătut în adunarea generală a colectiviștilor. In felul acesta, fiecare colectivist are posibilitatea să cunoască de la început sarcinile ce revin sectorului unde lucrează, măsurile și mijloacele prevăzute pentru îndeplinirea planului de producție, perspectivele de dezvoltare a gospodăriei colective în anul ce vine.

In adunarea generală, fiecare colectivist are dreptul și datoria să-și spună deschis părerea, să propună măsuri pentru îmbunătățirea activității economice și organizatorice a gospodăriilor, pentru întărirea disciplinei în muncă și folosirea tuturor resurselor locale care duc la sporirea producției și a veniturilor.

Terminarea cu succes a acțiunii de întocmire, dezbatere și aprobare a planului anual de producție al gospodăriilor colective depinde, după cum s-a arătat și mai sus, într-o foarte mare măsură de sprijinul pe care colectiviștii îl vor primi din partea organelor agricole. Fără a se substitui consiliilor de conducere, tehnicienii și inginerii agronomi au datoria să le dea un ajutor puternic și competent în alcătuirea planului anual de producție, stabilind în cadrul acestuia obiective și sarcini mobilizatoare a căror îndeplinire să ducă la continua înflorire economică a gospodăriei colective respective.

Prin participarea activă la întocmirea planului de producție și, mai ales, prin munca sîrguincioasă depusă zi de zi pentru înfăptuirea lui, colectiviștii vor contribui la sporirea producției agricole necesare ridicării propriei lor bunăstări și a întregului popor muncitor.

GH. CURATU

șef de serviciu în Direcția generală a organizării și îndrumării gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole din M.A.S.

Un eveniment de seamă în viața Organizației Națiunilor Unite

Cu 52 voturi pentru, 2 voturi contra și 5 abțineri, Adunarea Generală O.N.U. a adoptat proiectul de rezoluție propus de un număr de 28 de țări prin care se recomandă admiterea în O.N.U. a 18 state. Printre cele 18 state recomandate a fi primite în O.N.U. se află și 5 țări de democrație populară între care și Republica Populară Romînă.

Marea majoritate de voturi cu care a fost adoptat proiectul sus amintit reprezintă un eveniment remarcabil în viața Organizației Națiunilor Unite, eveniment care a fost întîmpinat cu bucurie în întreaga lume. El oglindește triumful ideii universalității Organizației Națiunilor Unite în înseși rîndurile membrilor O.N.U. El oglindește un puternic succes al ideii coexistenței pașnice între diferitele sisteme sociale existente azi în lume, ideie apărată și susținută cu hotărîre de țările lagărului socialismului în frunte cu U.R.S.S.

In dezbaterile care au avut loc și în care a fost discutat proiectul propus de grupul celor 28 de țări, s-a vădit dorința a tot mai multor reprezentanți în O.N.U. de a pune capăt opoziției puterilor occidentale și îndeosebi a S.U.A. față de primirea de noi state în O.N.U. pe motiv că orînduirea politico-socială a acestor state nu le este pe plac. Această opoziție care s-a manifestat și s-a putut impune ani și ani de zile cu ajutorul unei majorități mecanice, azi a suferit o înfrîngere. S-a recunoscut astfel că regimurile politico-sociale economice din țările de democrație populară (pentru că împotriva acestor țări era îndreptată opoziția țărilor apusene) s-au întărit și consolidat. Majoritatea membrilor O.N.U. se pare că au înțeles că neadmiterea acestor țări în O.N.U. nu numai că nu le va putea împiedica să se dezvolte, dar prezintă un prejudiciu serios în îndeplinirea sarcinilor ce-i revin Organizației Națiunilor Unite. „Universalitatea dreptului de a fi membru al O.N.U. — arăta reprezentantul Norvegiei, Lunde, în cuvîntul său la dezbateri — este un principiu obligatoriu dacă această organizație dorește să-și continue misiunea ca un for în care pot fi exprimate și larg reprezentate toate punctele de vedere politice".

Fără îndoială că la adoptarea proiectului ce recomandă primirea în O.N.U. a încă 18 state un rol de seamă l-a avut lupta consecventă dusă de U.R.S.S. pentru ca spiritul universalității O.N.U. să triumfe, precum și presiunea tot mai puternică exercitată de opinia publică mondială.

Adoptarea de către O.N.U. a proiectului care prevede primirea în O.N.U. a 18 țări printre care și țara noastră, nu înseamnă că problema primirii de noi membri a fost definitiv rezolvată. In această privință trebuie să se pronunțe și să hotărască Consiliul de Securitate. Fără îndoială că votul majoritar al Adunării Generale O.N.U. va determina pe membrii Consiliului de Securitate să aprecieze lucid situația creată și să se gîndească la urmările serioase pe care le-ar avea respingerea recomandării făcute de Adunarea Generală O.N.U. Spunem aceasta întrucît în Consiliul de Securitate reprezentantul S.U.A. și reprezentantul ciankaișist au anunțat că vor face opoziție. Reprezentantul S.U.A. după cum s-a aflat este împotriva admiterii în O.N.U. a țărilor de democrație populară. El a declarat că S.U.A. se va abține de la vot. Reprezentantul fantomei Cian-Kai-și, tot din ordinul Departamentului de Stat al S.U.A. a declarat că nu este de acord cu primirea R.P. Mongole în O.N.U. El a anunțat că are intenția să se folosească de dreptul de „veto" pentru a împiedica adoptarea recomandării făcute de Adunarea Generală O.N.U. Manevrele ciankaișistului, dictate după cum am arătat de Departamentul de Stat american, au drept scop să tragă o perdea care să acopere de fapt poziția S.U.A.

Manevrele ce se întreprind cu ajutorul ciankaișistului au stîrnit vii reacții în lumea întreagă. Și este firesc. Dacă ele ar împiedica primirea în O.N.U. a celor 18 țări, ele ar torpila de fapt un acord la care s-a ajuns după multe greutăți. Aceasta ar influența complet defavorabil starea de spirit ce s-a creat la O.N.U. în urma Conferinței celor patru conducători de state. Inseși unele cercuri politice din S.U.A. își exprimă îngrijorarea în legătură cu intenția reprezentantului ciankaișist. Ingrijorarea lor este determinată mai ales de situația pe care și-ar crea-o în Consiliul de Securitate ciankaișistul, dacă ar face uz de dreptul de „veto". In legătură cu aceasta ziarul „New York Times" scria că dacă clica lui Cian-Kai-și va opune veto-ul său majorității covîrșitoare a națiunilor reprezentate la O.N.U. ea „își va primejdui propriul ei loc în Consiliul de Securitate".

Consiliul de Securitate și-a început la 10 decembrie discuțiile în legătură cu propunerea de admitere în O.N.U. a celor 18 state printre care se numără și țara noastră. In cuvîntul lor, reprezentanții unor țări s-au și pronunțat deja în sprijinul proiectului adoptat de Adunarea Generală O.N.U.

Opinia publică mondială așteaptă ca membrii Consiliului de Securitate să adopte o poziție justă și să aprobe proiectul adoptat cu o majoritate de 90 la sută de Adunarea Generală O.N.U. Adoptarea acestui proiect pe lîngă faptul că ar aduce în rîndurile O.N.U. un număr de 18 țări locuite de o parte însemnată din populația globului, ar contribui la întărirea considerabilă a acestei importante organizații. Admiterea a încă 18 țări printre care se găsesc și țările de democrație populară: R.P. Albania, R.P. Bulgaria, R.P. Mongolă, R. P. Ungară și R. P. Romînă, ar da un nou impuls activității O.N.U. și ar aduce o contribuție de seamă la restabilirea încrederii între state și la micșorarea încordării internaționale.

Țara noastră, țară cu un regim cu adevărat democrat, are tot dreptul să facă parte din O.N.U. In anii care au trecut de la proclamarea sa, R.P.R. a dus atît pe plan intern cît și pe plan extern o politică corespunzătoare Cartei O.N.U., o politică menită să contribuie la consolidarea și apărarea păcii în lume. Dacă cererea sa de primire în O.N.U. va primi o rezolvare favorabilă, R.P.R. va putea în viitor să aducă o contribuție și mai însemnată la rezolvarea problemelor care frămîntă azi omenirea și la realizarea sarcinilor pe care le are de îndeplinit Organizația Națiunilor Unite.

N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov s-au întors la Delhi

DELHI 11 (Agerpres). — TASS transmite:

In ziua de 11 decembrie la amiază N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și N. S. Hrușciov, membru în prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. și persoanele care îi însoțesc s-au întors din Kașmir la Delhi. Pe aeroport au fost întîmpinați de Iadunath Singh, secretar militar al președintelui Republicii India, A. K. Ceanda, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe și de funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe al Indiei, de M. A. Mensikov, ambasadorul U.R.S.S. în India, membri ai ambasadei sovietice și alte persoane oficiale, de reprezentanți ai presei indiene și străine.

De la aeroport N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au fost conduși la Palatul prezidențial unde se află reședința lor.

Vizita delegației agricole romîne în S.U.A.

WASHINGTON 10 (Agerpres). — Delegația agricolă romînă care își continuă călătoria în S.U.A., a vizitat în zilele de 6 și 7 decembrie cîteva întreprinderi din Chicago.

La 7 decembrie delegația a vizitat abatoarele companiei Swift din Chicago. Ea a fost primită aici de H. M. Newell, directorul general, care împreună cu directorul administrativ al companiei a însoțit pe membrii delegației prin secțiile întreprinderii dîndu-le explicații asupra procesului de fabricație. In aceeași zi, direcția abatoarelor Swift a oferit o masă în cinstea delegației agricole romîne. In tot timpul vizitei sale în Chicago delegația agricolă romînă a fost primită cu prietenie.

La 8 decembrie delegația a plecat pe calea aerului la San Francisco.

In ziua de 9 decembrie, delegația agricolă a vizitat Facultatea de Agronomie a Universității California din San Francisco. Membrii delegației au fost primiți de decanul facultății, care împreună cu doi profesori universitari, i-a condus prin universitate. După vizită au fost discutate probleme legate de irigații și mașini pentru irigații. La sfîrșitul discuțiilor decanul facultății a oferit o masă în cinstea delegației agricole romîne.

Din succesele agriculturii R. P. Chineze

Ajutorul oamenilor de știință chinezi acordat agriculturii

PEKIN (TASS) — Oamenii de știință chinezi acordă un mare ajutor țăranilor în dezvoltarea agriculturii. După cum relatează ziarul „Jenminjibao", în ultimii ani în țară s-au obținut aproape 70 de noi soiuri foarte productive de culturi cerealiere. Aceste soiuri au fost folosite la însămînțarea a aproape 20 milioane de hectare. Noul soi foarte productiv de orez „Vei-go", obținut la Stațiunea Agricolă Experimentală din provincia Liaonin, dă o recoltă cu 15—40 la sută mai mare decît cele mai bune soiuri de orez cultivate aici. In anul 1956, în provincia Liaonin, suprafața cultivată cu acest soi de orez va fi sporită cu 12,5 mil de ha, ceea ce va permite să se strîngă suplimentar o cantitate de 150.000 chintale de orez.

An de an se extind în China suprafețele însămînțate cu noul soi de grîu de toamnă „Bima-1". Datorită acestui fapt, numai în această toamnă țara a primit suplimentar peste 100.000 de tone de grîu. Pe ogoarele provinciilor Șensi, Henan, Șansi, Anfuei, Sîciuan, sînt cultivate cu mare succes două noi soiuri de grîu rezistente la boli, a căror producție este cu 30 la sută mai mare decît producția celorlalte soiuri de grîu.

Pe ogoarele Chinei a fost însămînțată o suprafață de aproximativ 4 milioane de hectare cu 10 soiuri noi de bumbac.

Mari succese au fost obținute de oamenii de știință chinezi și în crearea unor rase foarte productive de oi, porci și alte specii de animale. Așa, de pildă, în regiunea autonomă Sințian-Uigură a fost obținută prima rasă de oi cu lînă fină din China, care se distinge în același timp și printr-o mare producție de lapte.

Presa americană despre ruinarea fermierilor din S. U. A.

NEW YORK 11 (Agerpres). — Presa americană relatează despre procesul continuu de ruinare a fermierilor și mai ales a micilor fermieri din Statele Unite.

Potrivit datelor recent publicate de Biroul de recensămînt, în perioada 1950—1955, numărul fermelor a scăzut în S.U.A. cu 600.000; dintre acestea, 400.000 de ferme aparțineau micilor fermieri.

Ziarul „Wall Street Journal" relatează că pînă la data de 15 martie 1956 alte peste 10.000 de ferme vor fi predate creditorilor, deoarece proprietarii lor nu-și pot achita datoriile.

N O T E

Falsele pretenții anticolonialiste ale S.U.A.

După ce, multă vreme, conducătorii S.U.A. s-au făcut că nu văd și n-aud cele ce se întîmplă pe teritoriul Goa — posesiune portugheză în India — deodată, au luat poziție și și-au spus cuvîntul. La 2 decembrie a fost publicată o declarație semnată de secretarul de stat al S.U.A., Dulles, și de ministrul de Externe al Portugaliei, Cunha. In această declarație, cei doi miniștri de externe afirmă că teritoriul Goa, ocupat de colonialiștii portughezi, este o „provincie portugheză".

Firește că o asemenea declarație, care afirmă pe față sprijinul dat de S.U.A. colonialiștilor portughezi, nu putea să nu stîrnească o puternică reacție din partea poporului indian și a conducătorilor săi. Ce dovadă mai grăitoare despre poziția potrivnică a S.U.A. față de transformările ce se petrec în India putea să aibă poporul indian?

Dar atitudinea lui Dulles împotriva Indiei în problema teritoriului Goa nu este un lucru nou. Declarația americano-portugheză semnată de Dulles nu-i decît o confirmare a poziției Departamentului de Stat al S.U.A. față de colonialiști și față de popoarele care luptă pentru eliberarea jugului colonial.

Speriate de reacția produsă de declarația comună americano-portugheză în rîndurile poporului indian și ale celorlalte popoare din Asia, unele cercuri politice din S.U.A. au protestat împotriva poziției lui Dulles. Astfel, guvernatorul statului New-York, Averell Harriman, criticînd aspru declarația semnată de Dulles, a spus că acesta a făcut „un mare deserviciu" Statelor Unite. Subliniind că declarația semnată de Dulles a stîrnit ostilitatea Indiei, Harriman a spus: „Avem dreptul să-l întrebăm de ce a procedat astfel".

Se pare, însă, că Dulles nu consideră că a făcut un deserviciu S.U.A. Dovadă stă discursul său agresiv rostit la 8 decembrie la Chicago. Dedîndu-se la noi atacuri împotriva U.R.S.S., Dulles a spus de fapt ceea ce îl doare. Și, ce-l doare pe domnul Dulles, este întărirea și mai mult a legăturilor de prietenie dintre U.R.S.S. și țările Asiei care se face în urma vizitei conducătorilor U.R.S.S. în țările acestui continent. Dulles a calificat cu enervare drept „uneltiri" sovietice întărirea acestor relații de prietenie care contribuie la slăbirea încordării internaționale.

Oricît s-ar enerva însă dl. Dulles, prietenia popoarelor U.R.S.S. cu popoarele Asiei va continua să se întărească. Uniunea Sovietică, spre deosebire de S.U.A., care sprijină pe colonialiști, are o atitudine clară prin care condamnă colonialismul.

Popoarele Asiei, și cele care au scuturat jugul colonial, și cele care încă sînt silite să mai poarte acest jug, nu pot uita acțiunile întreprinse de S.U.A. pentru a împiedica O.N.U. să ia măsuri împotriva puterilor coloniale. Ultima acțiune întreprinsă de S.U.A. pentru sprijinirea colonialismului portughez arată o dată mai mult cît de false sînt pretențiile anti-colonialiste ale S.U.A. Poporul indian, un popor mîndru și puternic, cu vechi tradiții și o cultură de milenii, popor care astăzi își construiește o viață nouă, nu va admite ca cei 650.000 de frați ai săi care populează Goa să rămînă sub jugul colonialiștilor portughezi.

Așa cum arată N. S. Hrușciov în cuvîntarea ținută la Calcutta și în care s-a referit la faptul că Portugalia nu vrea să părăsească Goa: „mai devreme sau mai tîrziu, acest lucru se va înfăptui și Goa se va elibera de sub dominația străină și va intra ca forță componentă în Republica India".

Istoria de pînă acum a confirmat că această rușinoasă plagă a omenirii, colonialismul, este sortită pieirii. Această pieire n-o va putea împiedica nici o coaliție imperialistă și nici un fel de măsuri de represiune.

Studenții mexicani resping „ajutorul" american

Mexicul este una din țările Americii Latine care primește așa-zisul „ajutor tehnic" prevăzut de „punctul 4" al programului Truman. In cadrul acestui așa-zis „ajutor tehnic", S.U.A. au trimis în Mexic o „misiune educativă" care să se ocupe de reorganizarea, dirijarea și controlul rețelei de învățămînt superior din țară.

Cum înțelege această „comisie educativă" să ajute învățămîntul superior mexican ne arăta nu de mult ziarul „La voz de Mexico". Printre primele măsuri care au fost luate de comisia americană, arată ziarul, a fost cea a înlocuirii profesorilor mexicani de la o serie de școli superioare cu profesori americani. Printre școlile cărora le-au fost înlocuiți profesorii se numără și școala superioară de agricultură „Antonio Narro" din statul Choahuila și unele școli din statele Vera Cruz, Nuevo Leon și Chiapas. Căminul de studenți care funcționa pe lîngă Școala Superioară Agricolă din statul Choahuila a fost închis pe motiv că ar fi „un centru de agitație comunistă".

Așa cum era și firesc, „măsurile de ajutor" luate de „comisia educativă" americană au stîrnit un puternic protest în rîndurile studenților mexicani. Ei desfășoară o largă campanie împotriva amestecului american în sistemul de învățămînt mexican. Studenții de la Școala Superioară Agricolă din Choahuila au făcut o grevă de protest și au cerut guvernului să fie anulate convențiile încheiate de autoritățile școlare din Mexic cu diferite instituții americane, precum și înlăturarea „comisiei educative" americane. Greva studenților din Choahuila s-a bucurat de un sprijin larg atît din partea studenților din toate specialitățile din întreaga țară, cît și din partea numeroaselor organizații de masă.

Conferința președinților și fruntașilor din cooperativele agricole de producție din R. D. G.

BERLIN (Agerpres). — A.D.N. transmite:

La 9 decembrie a început la Leipzig cea de a IV-a conferință a președinților și a fruntașilor din cooperativele agricole de producție din R. D. Germană. La conferință participă 900 de delegați reprezentînd aproximativ 200.000 de țărani organizați în cooperative agricole de producție. La conferință participă de asemenea 100 de țărani muncitori cu gospodărie individuală.

Participanții la conferință vor discuta, împreună cu reprezentanți ai guvernului și Partidului Socialist Unit din Germania, măsuri pentru continua întărire organizatorico-economică a cooperativelor și vor face schimb de experiență în muncă.

La conferință au sosit delegații din Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, Polonia, Cehoslovacia și Ungaria, precum și oaspeți din Germania occidentală.

In ședința din 9 decembrie, W. Ulbricht, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane și prim secretar al C.C. al P.S.U.G., a prezentat raportul intitulat: „Dezvoltarea cooperativelor agricole de producție în mari gospodării socialiste model".

Raportul ținut de W. Ulbricht

La începutul raportului său W. Ulbricht a arătat că numeroase cooperative au obținut o productivitate sporită la hectar, dovedind prin aceasta superioritatea marii gospodării colective. El și-a exprimat recunoștința față de țăranii membri ai cooperativelor pentru marea contribuție pe care au adus-o la opera de organizare la sate a sistemului economic socialist.

W. Ulbricht a analizat în amănunțime situația politică a Republicii. Primul stat din istoria Germaniei al muncitorilor și țăranilor, a spus el, pășește ferm pe calea asigurării păcii, insistînd asupra încheierii unui tratat de securitate colectivă cu participarea tuturor statelor europene. Incheierea unui asemenea tratat înseamnă nu numai lichidarea pactelor militare din Europa ci și crearea premizelor pentru reunificarea Germaniei. Se înțelege de la sine că reunificarea Germaniei este în primul rînd o chestiune a germanilor înșiși. De aceea este necesară apropierea celor două state germane și crearea unui consiliu pe întreaga Germanie.

Raportorul a arătat în continuare că țăranii vor pace și de aceea ei au manifestat un mare interes față de propunerile guvernului sovietic îndreptate spre slăbirea încordării internaționale, spre realizarea înțelegerii reciproce și înfăptuirea dezarmării. El a subliniat de asemenea că guvernul R. D. Germane a prezentat la Geneva, în numele poporului german, propuneri în problema asigurării păcii și reunificării Germaniei. Aceste propuneri au fost privite cu mult interes nu numai în Germania ci și în întreaga lume. W. Ulbricht a arătat că o Germanie unită poate fi numai un stat iubitor de pace și democrat în care vor fi asigurate cuceririle oamenilor muncii din R. D. Germană.

Caracterizînd politica forțelor imperialiste în Germania occidentală, W. Ulbricht a subliniat că această politică care a dus la includerea Germaniei occidentale în blocul agresiv N.A.T.O. împiedică reunificarea Germaniei. El a subliniat în continuare că propunerile S.U.A. și guvernului vest-german cu privire la includerea întregii Germanii în N.A.T.O. constituie o expresie a politicii imperialiste agresive care are drept scop să extindă pînă la Oder pozițiile uniunii agresive nord-atlantice, ceea ce ar însemna agravarea primejdiei unui război.

„Unii țărani își pun întrebarea dacă lagărul păcii este în stare să înfrîneze forțele militare agresive din Occident. Pot spune clar că statele lagărului păcii și mișcarea pentru apărarea păcii din țările capitaliste și din colonii pot face aceasta".

In partea a doua a raportului, W. Ulbricht s-a ocupat de dezvoltarea agriculturii R. D. Germane în anul acesta. In perioada 31 decembrie 1954—15 noiembrie 1955, numărul cooperativelor a crescut de la 5.120 la 6.047. In aceeași perioadă suprafața pămînturilor arabile ale cooperativelor a sporit de la 931.393 ha. la 1.279.200 ha. iar numărul membrilor cooperativelor a crescut în mod corespunzător de la 158.356 la 195.946.

Nu există nici o îndoială, a continuat el, că majoritatea țăranilor muncitori cu gospodărie individuală își dau încă de pe acum seama că viitorul aparține muncii colective și marilor gospodării agricole.

In încheiere W. Ulbricht a examinat problemele îmbunătățirii activității organelor de stat în opera de dezvoltare continuă a agriculturii R. D. Germane.

Poliția germană de frontieră a preluat deplina răspundere pentru paza și controlul la frontierele de stat ale R. D. Germane

BERLIN 10 (Agerpres). — A.D.N. a transmis un comunicat al Departamentului presei de pe lîngă primul ministru al R. D. Germane, în care se spune că începînd de la 1 decembrie 1955, poliția germană de frontieră poartă deplina răspundere pentru paza și controlul la frontierele de stat ale Republicii Democrate Germane și Liniei de centură exterioară a Marelui Berlin, preluînd aceste funcțiuni care fuseseră exercitate pînă la acea dată de trupele armatei sovietice.

Preluarea acestor funcțiuni de către poliția germană de frontieră, se spune în comunicat, este în conformitate cu Tratatul cu privire la relațiile dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Democrată Germană, care a intrat în vigoare la 6 octombrie 1955, și cu acordul cu privire la paza și controlul la frontierele R. D. Germane.

Paza la frontierele de sector în Marele Berlin este exercitată de către poliția populară germană.

Paza la frontierele de stat ale R. D. Germane, inclusiv frontierele de sector din Berlin, se va exercita pe baza prevederilor constituției și legilor R. D. Germane, precum și ținîndu-se seama de prevederile speciale ale acordului cu privire la controlul asupra circulației personalului militar și a încărcăturilor aparținînd garnizoanelor Franței, Angliei și S.U.A., încartiruite în Berlinul occidental.

Organelor poliției Germane de frontieră li s-au dat instrucțiuni ca, în punctele de control și de trecere stabilite, să aibă o purtare cuviincioasă și corectă față de persoanele care trec frontiera. Totodată, acestor organe li s-au dat instrucțiuni să combată energic și cu hotărîre orice încălcare a suveranității și legilor R. D. Germane.

PRECIZARI ȘTIINȚIFICE

Ingrășăm solul sau plantele?

Prof. DAVID DAVIDESCU
I.C.A.R.-București

Din timpurile cele mai vechi, sub directa influență a problemelor ridicate de practica agricolă, s-au stabilit o serie de reguli privind lucrarea solului și aplicarea îngrășămintelor.

Intrucît în acele vremuri nu exista o teorie care să explice nutriția plantelor și fertilitatea solului, s-a emis o ipoteză vagă asupra **„grăsimii pămîntului"** (terrae adeps) care grăsime ar da fertilitatea solului și ar crește o dată cu folosirea îngrășămintelor. Această exprimare **„grăsimea pămîntului"** s-a păstrat pînă astăzi în limba diferitelor popoare. Insăși poporul nostru o folosește atunci cînd este vorba de terenuri cu productivitate ridicată.

Dezvoltarea cunoștințelor de biologie, fiziologie și agrochimie au permis elaborarea unei teorii care explică în mod satisfăcător nutriția plantelor și fertilitatea solului. Această teorie a făcut cu putință ca măsurile agrotehnice și aplicarea îngrășămintelor să se facă astăzi pe baze științifice.

Oamenii de știință din Uniunea Sovietică au dovedit că între organismele vii și condițiile de viață pe care acestea le găsesc în mediul înconjurător există o strînsă legătură. Organismele vii și condițiile necesare vieții lor alcătuiesc o unitate dialectică. Baza unității dintre organism și mediu constituie metabolismul. Fără schimbul permanent de substanțe, fără asimilare și dezasimilare viața nu poate să existe.

„Cerințele unuia sau altuia dintre organisme — arată T. D. Lîsenko — sînt relativ limitate; lor le sînt proprii minimuri și optimuri relative caracteristice. Ajungînd să cunoaștem caracterul nevoilor plantelor putem modifica aceste minimuri și optimuri dacă acest lucru este necesar pentru om". Deci, aplicarea corectă a îngrășămintelor necesită cunoașterea legăturilor reciproce dintre plante și mediul înconjurător, hrană, apă, lumină, căldură etc.

In afară de aceasta, pentru aprecierea gradului de aprovizionare a plantelor cu substanțe nutritive, este necesar să se cunoască modificarea în cursul vegetației a compoziției soluției de sol (mustul solului) acesta fiind unul din factorii mediului de creștere și dezvoltare a plantelor. In același timp este necesar să se cunoască mersul acumulării substanțelor nutritive în plantă ca organism ce este strîns legat de mediul în care crește și se dezvoltă planta.

Cunoașterea legilor obiective ale dinamicei elementelor nutritive în sol și plantă constituie o bază temeinică pentru elaborarea metodelor de nutriție a plantelor în scopul obținerii unor recolte bogate. Folosirea diferitelor feluri de îngrășăminte, stabilirea dozelor, a epocilor și a metodelor de aplicare, trebuie să fie coordonată cu particularitățile plantei, cu însușirile solului și cu diferite măsuri agrotehnice.

Un sistem rațional de îngrășare cere așa dar o îmbinare justă a diferitelor măsuri care trebuie să rezolve — după cum arată V. R. Viliams — următoarele probleme:

a) Reînoirea rezervei de elemente nutritive ușor asimilabile, deoarece fiecare recoltă ia din sol o cantitate oarecare de hrană minerală și organică.

b) Aprovizionarea microflorii solului cu substanțe organice. Afară de plantele superioare, a căror nevoie de nutriție este absolut evidentă, solurile cuprind în ele și numeroase microorganisme, al căror rol util este în afară de orice îndoială. Sîntem obligați de a hrăni și aceste microorganisme, căci în caz contrar ele devin antagonistele plantelor superioare. Or, trebuie să ținem minte că toate microorganismele sînt heterotrofe, adică pentru nutriția lor cer substanță organică.

c) Reglarea condițiilor chimice ale fertilității solului, adică corectarea reacției acide sau alcaline a solului.

Ținînd seamă că toate măsurile care se iau cînd se aplică îngrășămintele se fac în scopul asigurării plantelor cu elemente nutritive, V. R. Viliams a stabilit principiul, dezvoltat ulterior de T. D. Lîsenko și alți cercetători, după care **prin sistemul de îngrășare noi trebuie să hrănim planta.** Aceasta înseamnă că aplicarea îngrășămintelor trebuie să se facă diferențiat, în raport cu specia, cu vîrsta, cu schimbarea nevoilor ei în cursul perioadei de vegetație și condițiile de sol.

Astfel că, pe unul și același sol, în raport cu mărirea recoltei ce dorim să obținem, la una și aceeași plantă, cantitatea și epoca de aplicare a îngrășămintelor se schimbă. De asemenea, pe același sol, dozele de îngrășăminte la diferitele plante variază întru cît și cerințele plantelor se schimbă în cursul perioadei de vegetație.

Astfel, deși cea mai mare parte din îngrășăminte se aplică prin intermediul solului, aceasta se face diferențiat de la plantă la plantă, cu scopul satisfacerii cerințelor ei.

Prin aplicarea îngrășămintelor nu se caută de altfel decît să se modifice într-un fel sau altul compoziția și concentrația soluției de sol în așa fel ca să se obțină o soluție fiziologică echilibrată, adică să convină cel mai bine pentru creșterea și dezvoltarea plantelor.

In baza tuturor acestor considerente, care arată că prin toate măsurile ce le luăm căutăm să satisfacem cerințele plantelor, este mai corect să se spună că prin îngrășăminte noi căutăm să răspundem la nevoile plantelor sau mai pe scurt că îngrășăm plantele.

Totuși în practică se folosește în mod curent expresia că îngrășăm solul sau că dăm îngrășăminte solului. In acest caz ar trebui ca pe același sol, indiferent de planta cultivată nevoia de îngrășăminte a „solului" să fie aceeași. Or, însăși practica arată că deși solul este intermediarul prin care dăm îngrășămintele, totuși dozele și epocile de aplicare a îngrășămintelor se schimbă în raport cu planta.

Dacă la aceasta mai adăugăm și alte fapte ca de exemplu hrănirea extra-radiculară și hrănirea suplimentară primăvara de vreme a cerealelor de toamnă, ne întărim și mai mult convingerea în ceea ce privește expresia cea mai corectă pe care trebuie să o folosim.

La hrănirea extra-radiculară a plantelor, îngrășămintele se aplică sub formă de soluții sau praf prin stropirea sau prăfuirea frunzelor. In acest caz, solul nu joacă nici un rol, iar sporurile de recoltă ce se obțin sînt cuprinse în medie între 8—15 la sută.

Aplicarea primăvara de vreme a îngrășămintelor azotate pe solul înghețat cînd activitatea bacteriană în sol este practic inexistentă, dă la grîul de toamnă în medie sporuri de recoltă de 300 kg la ha. In acest caz, solul nu a fost decît un simplu intermediar.

Se pune întrebarea dacă totuși se poate vorbi și de o îngrășare a solului, deoarece după cum se știe, solul este un organism viu și în el se găsesc la fiecare gram de sol sute de mii sau chiar milioane de microorganisme care prin activitatea lor influențează asupra regimului nutritiv din sol.

Prin sistemul de îngrășare după cum am arătat anterior trebuie să aprovizionăm cu hrană și microflora din sol. Or, aceste microorganisme au nevoie pentru activitatea lor vitală de material energetic. Totodată, cantitatea de substanțe nutritive din soluția (mustul) de sol se găsește în raport și cu intensitatea activității acestor microorganisme.

Atunci cînd dorim să activăm aceste microorganisme, lucrul ce se poate face mai ales prin aplicarea îngrășămintelor organice, singure sau împreună cu cele fosfatice și azotate, se poate vorbi de o îngrășare a solului. Aceasta înseamnă că prin aplicarea îngrășămintelor putem să îngrășăm sau plantele sau solul sau și una și alta.

In practică trebuie să facem deosebire între îngrășarea plantelor și îngrășarea solului. Ținînd seamă că îngrășămintele trebuie folosite cît mai economic, astfel ca pe unitate de produs folosit ca îngrășămînt să obținem un spor de producție cît mai mare, este necesar ca aplicarea îngrășămintelor să se facă în raport cu nevoile plantelor, după specie, fazele de vegetație și vîrstă. Aceasta ne îndreptățește să spunem că **este mai corect de a vorbi de o îngrășare a plantelor decît a solului. Chiar și atunci cînd se aplică îngrășămintele cu scopul intensificării activității micro-biologice, aceasta se face tot cu scopul de a se elibera prin aceasta substanțele necesare pentru satisfacerea cerințelor plantelor cultivate.**

Spartachiada de iarnă

La 15 decembrie va începe să se desfășoare în orașele și satele țării o mare competiție sportivă populară: „Spartachiada de iarnă". Cu acest prilej se vor organiza întreceri de schi, gimnastică, șah, tenis de masă, săniuș și trîntă.

Prima etapă a „Spartachiadei de iarnă", organizată în cadrul colectivelor sportive, se va încheia la 12 februarie 1956, după care se va desfășura etapa raională. Etapa a treia, regională, se va încheia la 11 martie urmînd ca sportivii calificați în întrecerile de pînă atunci să susțină concursurile fazei finale între 12—31 martie.

INFORMAȚII

Vineri dimineața a părăsit Capitala, plecînd în R. D. Germană, o delegație formată din Petre Moldovan, locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii, Dumitru Frăsie, director general în Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Gheorghe Dragomir, șef adjunct al secției agrare a C.C. al P.M.R., care vor participa ca invitați la cel de al 4-lea Congres al cooperativelor agricole de producție din R. D. Germană. Lucrările Congresului vor avea loc între 9 și 11 decembrie la Leipzig.

*

Sîmbătă au părăsit Capitala îndreptîndu-se spre R.P.D. Coreeană, dr. Ilie Gavriluț, secretar științific al Institutului de cercetări zootehnice, și Ștefan Nicolae, director al stațiunii experimentale pomicole Voinești, pentru a ține conferințe și a face schimb de experiență în cadrul acordului cultural dintre țara noastră și R.P.D. Coreeană.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20.
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat și S.M.T.